

**Wyjątkowe miejsce
dla maluchów**

– STR. 24

**Inwestor budynku pokoszarowego
dementuje plotki**

– STR. 3

TYGODNIK LOKALNY

3,50 zł
W TYM 5% VAT

NR **51/52** INDEKS 342424
ISSN 1429-6837

17 - GRUDNIA 2025 - 6 STYCZNIA 2026

www.pultuszcak.pl

T Y G O D N I K

Pułtowski

C O T Y D Z I E Ń O D 4 G R U D N I A 1 9 9 7 R O K U

REKLAMA

Filia Pułtusk
ul. Wojska Polskiego 52
tel.: 23 691 92 40
fax.: 23 691 92 41

INTERCARS.COM.PL

CZYTAJ NA STRONIE 2

**Najlepszy wśród
lekarzy rodzinnych**

**Znamy FAKTY
na temat mostu
WYSZKOWSKIEGO**

CZYTAJ NA STRONIE 3

– STR. 5

Seniorska wigilia w MIŁORDZIE

**Z wdzięcznością
o 42 latach pracy**

– STR. 23

**CICHA NOC w Kuźni
Kurpiowskiej**

– STR. 14

**SZLACHETNA
pomoc**

– STR. 22

REKLAMA

INWESTYCJE
BUDOWLANE STRZELCZYK

ISBUD
ŁATYFOWICZ

**Kolejny etap
przy ul. Pana Tadeusza**

Rozpoczęcie budowy IV kwartału
tel. 661 605 055

I miejsce doktora Roberta Ciesielskiego

Jak z dumą informuje Gajda med, dr Robert Ciesielski zajął I miejsce w kategorii „Lekarz Rodzinny i POZ Roku 2025” w powiecie pułtuskim w prestiżowym Plebiscycie Medycznym „Hipokrates”

Dr Ciesielski rozpoczął współpracę z Centrum Medycznym Gajda-Med w Pułtusku w 2017 roku i od samego początku cieszy się ogromnym zaufaniem pacjentów i współpracowników. Jego codzienna praca, pełna zaangażowania i serdeczności, inspirowała wszystkich wokół. 12 maja 1988 r. ukończył studia w Wojskowej Akademii Medycznej, rozpoczynając wspaniałą

drogę służby zdrowiu, którą kontynuuje z pasją i oddaniem do dziś. To wyróżnienie jest nie tylko dowodem uznania pacjentów, ale także świadectwem profesjonalizmu, cierpliwości i serca, jakie dr Ciesielski wkłada w opiekę nad każdym pacjentem. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów w niesieniu zdrowia i wsparcia mieszkańcom powiatu pułtuskiego! **red.**

Stracił 66 tysięcy złotych

40-letni mieszkaniec powiatu pułtuskiego poinformował policjantów, że na jednym z portali internetowych nawiązał kontakt z nieznaną osobą, która oferowała do sprzedaży sztabyki złota wraz z pełną dokumentacją potwierdzającą ich rzekomą autentyczność. Oferta wydawała się wiarygodna, dlatego mężczyzna zdecydował się na zakup dwóch sztabyk po 13 500 zł każda.

Po kilku dniach do jego domu przyjechał kurier, który przekazał przesyłkę z zakupionymi sztabykami. Sprzedawca ponownie skontaktował się z kupującym, proponując mu kolejne egzemplarze. 40-latek ponownie zdecydował się na transakcję, tym razem na cztery sztabyki. Gdy jedna z nich budziła wątpliwości, mężczyzna ostatecznie

odebrał trzy.

Po kilku dniach żona zgłaszającego udała się do Warszawy, aby sprawdzić autentyczność zakupionych sztabyk. Wtedy wyszło na jaw, że wszystkie zakupione przedmioty są podróbkami. W sumie rodzina straciła 66 tysięcy złotych.

Policja apeluje o ostrożność przy zakupie metali szlachetnych oraz innych produktów inwestycyjnych w internecie. Warto korzystać wyłącznie ze sprawdzonych, certyfikowanych podmiotów oraz każdorazowo weryfikować autentyczność nabywanych przedmiotów przed dokonaniem pełnej transakcji. Jeśli padliśmy ofiarą oszustwa, należy jak najszybciej skontaktować się z najbliższą jednostką Policji.

Autor: **asp. Magdalena Bielińska**

ZATORY

Pierwszy jarmark bożonarodzeniowy

To było magiczne popołudnie

W niedzielne, grudniowe popołudnie odbył się w Zatorach pierwszy Gminny Jarmark Bożonarodzeniowy. Od samego początku było czuć, że będzie to coś wyjątkowego. Oficjalnie wydarzenie otworzył wójt Włodzimierz Kaczmarczyk, powitał wszystkich gości i zaprosił do wspólnego świętowania.

Następnie rozpoczęły się poszukiwania... Świętego Mikołaja! I choć nie było łatwo — udało się go odnaleźć dzięki czujności i odwadze naszych strażaków. Mikołaj przybył... pięknie udekorowanym fiatem 126p, z eskortą wozów strażackich z jednostek OSP Zatory, OSP Drwały oraz OSP Pniewo. Chwilę później zrobiło się dramatycznie — pojawił się... Grinch! Na szczęście nasi strażacy błyskawicznie zareagowali i sprawnie go ujęli. Grinch jednak się nie poddał — odważnie odpalił kilka kolorowych rac, co na krótką chwilę zamieniło jarmark w istną świetlną burzę!

Na samym początku imprezę rozpoczęła taneczna grupa „Zatorynki”, która wprowadziła wszystkich w radosny, świąteczny rytm. Swoje umiejętności wokalne zaprezentowali wspólnie uczniowie ze szkół podstawowych, którzy razem zaśpiewali utwór: „Jest taki dzień”.

Następnie odbyło się uroczyste wręczenie nagród w konkursie organizowanym przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Zatorach — zwycięzcom gratulujemy i życzymy powodzenia w przyszłym roku!

Uczniowie z Zespołu Placówek Oświatowych przygotowali także świąteczny skecz „Porwanie pierwszej gwiazdki”, który był pokazem świetnej gry aktorskiej naszych młodych artystów.

Ale to nie koniec atrakcji: podczas jarmarku działał specjalny „Sekretariat Świętego Mikołaja”, do którego z radością zaglądały dzieci z rodzinami, gdyż można tam było

zostawić własnoręcznie napisany list z prośbą o prezenty lub wykonać wspólne zdjęcie z Mikołajem. Dzieci mogły też wziąć udział w warsztatach i animacjach lub napisać swoje życzenia i zawiesić je na „Choince dobrych słów”.

Równolegle odbyły się warsztaty ozdób świątecznych prowadzone przez twórczynię ludową, a jednocześnie Radną Gminy Zatory panią Monikę Poteraj. Dzięki temu każdy miał szansę stworzyć coś własnoręcznie, by ozdobić choinkę lub dom na święta.

Na wielu stoiskach, w tym przygotowanych przez uczniów i nauczycieli z naszych szkół, można było znaleźć niezwykle, ręcznie wykonane dekoracje i ozdoby, część z nich to prawdziwe świąteczne perełki, idealne na prezent lub do domowej choinki. Swoje ozdoby świąteczne wykonali także członkowie Klubu Seniora „Pod Dębami” w Zatorach, które cieszyły się dużym zainteresowaniem.

W imprezie udział wzięły Koła Gospodyń Wiejskich: „Zatorzanki” z Zator, „Pniewianki” z Pniewa, Koło Gospodyń Wiejskich z Dębin „Nad Stawem” oraz „Wółkowianki” z Wólki Zatorskiej — dzięki nim można było skosztować przepysznych potraw bożonarodzeniowych, domowych pierogów, bigosu, kapusty, czerwonego barszczu,

zimowej herbaty, aromatycznych ciast i innych świątecznych smaków.

Pod namiotem Urzędu Gminy znajdowała się „Zielona Gwiazdka” — strefa edukacyjna powietrza i ziemi, w której po wzięciu udziału w konkursie lub quizie, można było otrzymać sadzonkę świerku. Zainteresowanie było ogromne, gdyż ponad 100 przygotowanych i przystrojonych sadzonek trafiło do mieszkańców. W namiocie można było też otrzymać darmowe, świąteczne gadżety i słodkości.

Podczas imprezy ukazała się też świąteczna niespodzianka: szczudlarki — Królowe Śniegu, które swoim występem dopełniły całość i stworzyły naprawdę magiczny, zimowy klimat, pełen świątecznej baśni.

Swoje umiejętności wokalne zaprezentowali także

nauczyciele i pracownicy szkoły podstawowej w Zatorach. Punktem kulminacyjnym wydarzenia był występ pracowników Urzędu Gminy, pokaz zimnych ogní oraz uroczyste odpalenie iluminacji, które rozświetliły Zatory pięknym, świątecznym blaskiem. A gdy wszystko się skończyło — Mikołaj pożegnał się z nami, wsiadł do samochodu i znów odjechał pod eskortą dzielnych strażaków... aby odwiedzić inne dzieci.

Całe wydarzenie prowadziła z wyjątkową elegancją, zaangażowaniem i energią pani Magdalena Izbička — radna Gminy Zatory. Całość odbyła się w niezwykle świątecznej i pięknej atmosferze — było radośnie, rodzinnie, z humorem, ciepłem i wspólnotą.

PS. Wszystkie Wasze listy trafiły do Świętego Mikołaja! źródło: **gmina Zatory**

TYGODNIK PUŁTUSKI

Redaktor naczelny: Ewa Dąbek tel. 512 405 978

Redakcja: tel. 23 692 86 45, redakcja@pultuszczak.pl

Kultura/ Społeczeństwo: Grażyna Maria Dzierżanowska,

tel. 661 923 317; graza@atessa.pl

Biuro reklam i ogłoszeń: Anna Płochocka 23 692 86 45, 512 405 972

aplochocka@pultuszczak.pl. Ogłoszenia i reklamy nie stanowią mate-

riału pochodzącego od wydawcy

Adres: 06-100 Pułtusk, ul. Rynek 16,

www.facebook.com/pultuski

Czynne: poniedziałek – piątek 8.00 – 16.00

Prenumerata: realizowana przez RUCH SA, zamówienia składać

na stronie www.prenumerata.ruch.com.pl, pytania na e-mail:

prenumerata@ruch.com.pl lub telefonicznie pod numerem

801 800 803 lub 22 717 59 59, w godz. 7:00 – 18:00

(koszt połączenia wg. taryfy operatora).

Redakcja nie zwraca tekstów nie zamówionych oraz zastrzega

sobie prawo ich redagowania i skracania. Nie odpowiadamy za treść

zamieszczonych reklam i ogłoszeń.

Druk: Polska Press Łódź.

Nakład: poniżej 15 000

IZBA WYDAWCÓW PRASY

Wydawca: Agencja TiO

e-mail: agencja@tio.com.pl

Legionowo, ul. Rynek 2

Stowarzyszenie

Gazet

Lokalnych

ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA TO CZAS MIŁOŚCI,
RODZINNEGO CIEPŁA I BLISKOŚCI.
ŻYCZĘ, ABY TE ŚWIĘTA BYŁY RADOŚNIE
I NIEZAPOMNIANE.

NIECH BŁOGOSŁAWIEŃSTWO NARODZONEGO DZIECIĄTKA
TOWARZYSZY NAM PRZES CAŁE NASZE ŻYCIE,
NAPEŁNI NAS SPOKOJEM DUCHA,
A NADCHODZĄCY ROK BĘDZIE CZASEM REALIZACJI
PLANÓW I WSZELKIEJ POMYSŁNOŚCI.

HENRYK KOWALCZYK
POSEŁ NA SEJM RP

Henryk Kowalczyk

Mamy odpowiedź w sprawie budynku pokoszarowego przy Tysiąclecia 2

Chcąc u źródła zweryfikować niepokojące plotki pojawiające się w mediach społecznościowych na temat rzekomych usterek w nowo wyremontowanym budynku przy Tysiąclecia 2, skierowaliśmy pismo w tej sprawie do burmistrz Beaty Jóźwiak. Poniżej mamy konkretną odpowiedź, dementującą owe pogłoski

Przekazuję stanowisko inwestora oraz inwestora zastępczego, w których zawarto wyjaśnienie odnośnie kwestii przedłużenia terminu realizacji inwestycji. Informuję jednocześnie, że przedmiotowe zadanie pn.: „Odbudowa, przebudowa i nadbudowa budynku koszarowego wraz ze zmianą sposobu użytkowania na budynek mieszkalno-usługowy przy ul. Al. Tysiąclecia 2A w Pułtusku” realizowane jest przez Społeczną Inicjatywę Mieszkaniową SIM Północne Mazowsze Sp. z o.o. w Ciechanowie, przy udziale finansowym Gminy Pułtusk. Funkcję inwestora zastępczego zadania pełni wspomniane wyżej Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. z Ciechanowa.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych z siedzibą w Ciechanowie, odnosząc się do artykułu z 49 numeru Tygodnika Pułtuskiego, dany artykuł jest absolutną nieprawdą i to jedyny komentarz na ten temat.

Umowa nr 714/2022 z dnia 16.12.2022r. zmieniona Aneksem nr 2 z dnia 31.01.2025r. przewidywała termin zakończenia inwestycji do dnia 30.11.2025r.

Aneksem nr 4 z dnia 23.10.2025r. Do Umowy 13/2023 z dnia 06.10.2023r. wydłużono termin wykonania Przedmiotu umowy do dnia 30.12.2025r. Przesunięcie terminu z niżej wymienionych powodów: (Aneks nr 4 przekazano do wiadomości UM w dniu 28.10.2025r.)

- Wykonanie przyłącza energetycznego przez Energa

Operator łącznie z odbiorami przyłącza i montażem licznika administracyjnego w dniu 14.11.2025r. Deklarowany termin przez Energa Operator 30.09.2025r.

- Wykonanie drogi dojazdowej i zmiana terenów zielonych na Geokraty

- Inne prace wymienione w „Tabeli” stanowiącej załącznik do Aneksu nr 4 z dnia 23.10.2025r.

Jednocześnie informujemy o aktualnym stanie inwestycji:

- Wszystkie roboty budowlane zostały zakończone, GW zgłosił gotowość do odbioru końcowego z dniem 20.11.2025r. pismem nr UM PUL/69-2025/11/20-01 (kopia w załączeniu)

- Komisja odbioru powołana Zarządzeniem SIM PM nr 3/2025 z dnia 13.10.2025r. rozpoczęła w dniu 26.11.2025r. czynności odbiorowe

- Zostały dokonane przez Generalnego Wykonawcę zgłoszenia gotowości do odbioru do Państwowej Straży Pożarnej oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, wymienione instytucje są w trakcie wykonywania czynności odbiorowych.

GMINA OBYRYTE

Taki jubileusz trzeba uczcić!

Z radością informujemy, że wójt gminy Obryte Sebastian Mroczkowski nieprzerwanie wspiera inicjatywę dedykowaną jubilatom, którzy osiągnęli 80 rok życia. To wyjątkowe przedsięwzięcie, doceniane przez mieszkańców, buduje poczucie wspólnoty i szacunku. Odwiedziny pozwalają na wymianę wspomnień, serdeczne rozmowy i tworzenie niezapomnianych chwil

9 grudnia, z okazji 80 urodzin, wójt Sebastian Mroczkowski złożył najserdeczniejsze życzenia pani Genowefie Borczyńskiej, wręczając jej kwiaty i słodki upominek.

Z kolei 12 grudnia odwiedził z życzeniami, gratulacjami i upominkiem panią Henrykę Pytkę.

Przyłączamy się do serdeczności, życząc Szanownym Jubilatkom zdrowia, samych dobrych chwil w życiu i wielu jeszcze pięknych momentów spędzonych z bliskimi.

źródło: gmina Obryte

Most Wyszkowski - jakie są fakty?

Armagedonu nie będzie!

W lokalnych mediach na początku grudnia pojawiła się cała masa sensacyjnych informacji na temat wyszkowskiego mostu. W jednym z serwisów mogliśmy nawet przeczytać zapowiedź nadchodzącego „drogowego armagedonu”, czyli nadchodzącej katastrofy, klęski i komunikacyjnego chaosu. No bo jak tu żyć w Pułtusku, jak nam „stary rozpadający” się most całkiem rozbiorą?! Prawda okazuje się niegroźna – wystarczyło sięgnąć do wiarygodnego źródła: Tygodnik Pułtusk zwrócił się z kilkoma pytaniami bezpośrednio do zarządcy drogi, czyli do Biura Promocji i Komunikacji Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich. Na nasze pytania uzyskaliśmy konkretne i zrozumiałe odpowiedzi.

Na wstępie Drogowcy zaznaczyli, że „przygotowują dokumentację projektową nowego obiektu, ponieważ most w obecnym kształcie nie spełnia współczesnych standardów nośności i przepustowości. Jest to działanie o charakterze planistycznym – nie wynika z żadnego bezpośredniego zagrożenia dla użytkowników. Przeprowadzona analiza techniczno-ekonomiczna wykazała, że kompleksowa modernizacja istniejącej konstrukcji byłaby nieopłacalna. Z tego względu planowana jest budowa nowego mostu w perspektywie najbliższych kilku lat.”

Przytaczamy wiernie nasze pytania i uzyskane odpowiedzi:

TP: kiedy i w oparciu o jakie firmy wykonano ekspertyzę techniczną przedmiotowego mostu?

MZDW: Ekspertyza techniczna została wykonana

w okresie od 22.11.2024 r do 30.01.2025 r. Opracowanie zrealizowała firma Kuryłowicz Project Sp. z o.o., obejmując m.in. badania materiałowe, analizy konstrukcyjne i ocenę nośności.

TP: jakie wnioski płyną z wykonanych oględzin i badań? W jakim stopniu (%) konstrukcja mostu jest uszkodzona w wyniku erozji, eksploatacji i upływu czasu?

MZDW: Z przeprowadzonej ekspertyzy wynika, że most nie znajduje się w stanie awaryjnym, a jego użytkowanie nie stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu. Według analizy 30% prętów zbrojeniowych w ocpach podpór wykazuje punktowe skorodowanie – podpory te zostaną odpowiednio podparte i wzmocnione.

TP: jakie są zalecenia lub nakazy dotyczące skali napraw, lub też wymiany konstrukcji, wynikające z przeprowadzonej ekspertyzy technicznej? W jakim czasie, stosownie do zaleceń wynikających z przeprowadzonej ekspertyzy, należy podjąć prace naprawcze?

MZDW: Obecny most w przeciągu 1 roku od daty opracowania ekspertyzy przejdzie obowiązkowy remont w związku z wymagającymi działaniami utrzymywania m.in. wzmocnienie podpór oraz renowację i zabezpieczenie antykorozyjne.

TP: kiedy i z jakimi zaleceniami wykonywana była poprzednia ekspertyza techniczna konstrukcji przedmiotowego mostu?

MZDW: Poprzednio ekspertyza wykonywana była w 2014 r. Według zaleceń w 2016 r. wykonano remont chodników, wymieniono warstwę ścieralną oraz wykonano modułowe

urządzenia dylatacyjne nad wszystkimi podporami.

TP: jakie jest obecnie średnie dobowe natężenie ruchu na DW 618?

MZDW: Na przełomie 2025 i 2026 r. udostępnione zostaną aktualne pomiary ruchu, które są realizowane przez Generalną Dyрекję Dróg Krajowych i Autostrad. Pomiary ruchu są ogólnodostępne na stronie GDDKiA.

TP: czy opracowano projekt alternatywnych połączeń w ciągu DW 618 na czas remontu / przebudowy mostu?

MZDW: Dokumentacja projektowa przewiduje, że nowy obiekt zostanie zlokalizowany obok obecnego mostu. W czasie realizacji inwestycji istniejący most będzie pełnił funkcję tymczasowego i po zostanie w użytkowaniu do momentu oddania do ruchu nowej przeprawy.

Na pytania redakcji odpowiedziała Alicja Wolak - Gójska z Biura Promocji i Komunikacji Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich – raz jeszcze dziękujemy za informacje.

Dlaczego niektóre media straszyły pułtuszczan „drogowym armagedonem” sugerując, że most musi być rozebrany, że rzekomo jest w stanie zagrażającym bezpieczeństwu? Zapewne największą „sensacją” miało być zestawienie hasel „rozbiorą nam most” i „armagedon drogowy”, bo to oczywiście kojarzy się jednoznacznie: stary rozbiorą, nowy zbudują za dwa lata, a do Wyszkowa będziemy jeździli nie wiadomo którędy, tracąc każdego dnia czas, paliwo i nerwy. A wystarczyło ustalić fakty i rzeczywiste zamierzenia - i nie wpędzać ludzi w histerię.

ZCZ

Genowefa Borczyńska

Henryka Pytkę

Drodzy Czytelnicy i Współpracownicy!

Niech magiczna moc wigilijnego wieczoru przyniesie Wam spokój, radość i nadzieję. Niech każda chwila Świąt Bożego Narodzenia zostanie w Waszych ciepłych wspomnieniach, a Nowy Rok obdaruje pomyślnością i szczęściem.

Najpiękniejszych Świąt Bożego Narodzenia!

Redakcja Tygodnika Pułtuskiego

MAZOWIECKA KRONIKA KRYMINALNA

LEGIONOWO.

Złamał sądowy zakaz prowadzenia pojazdów

Sądowy zakaz prowadzenia pojazdów to jedna z surowszych kar orzekanych przez sądy w sprawach związanych z naruszeniem przepisów ruchu drogowego. Jest to środek zapobiegawczy mający na celu ochronę społeczeństwa przed osobami, które stwarzają zagrożenie bezpieczeństwa na drodze. W piątek kolejna osoba nie zastosowała się do wyroku sądu. 48-letni mieszkaniec powiatu legionowskiego wsiał za kierownicę renaulta pomimo sądowego zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi.

W piątek na ulicy Kwiatowej Legionowie policjanci Wydziału Ruchu Drogowego zatrzymali do kontroli drogowej kierującego renaultem. Po dokonaniu sprawdzenia w policyjnych systemach okazało się, że 48-latek kierując samochodem, złamał zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, który został wydany przez sąd. Policjanci uniemożliwili mężczyźnie kontynuację jazdy i sporządzili dokumentację do sądu.

PUŁTUSK. Skuszony „tanim złotem” stracił 66 tys. zł

Do Komendy Powiatowej Policji w Pułtusku zgłosił się 40-letni mieszkaniec powiatu, który padł ofiarą oszustwa przy zakupie rzekomych sztabek złota. Mężczyzna, zwiedziony atrakcyjną ofertą znaną na portalu internetowym, stracił łącznie 66 tysięcy złotych.

40-letni mieszkaniec powiatu pułtuskiego poinformował policjantów, że na jednym z portali internetowych nawiązał kontakt z nieznaną osobą, która oferowała do sprzedaży sztabki złota wraz z pełną dokumentacją potwierdzającą ich rzekomą autentyczność. Oferta wydawała się wiarygodna, dlatego

mężczyzna zdecydował się na zakup dwóch sztabek po 13 500 zł każda.

Po kilku dniach do jego domu przyjechał kurier, który przekazał przesyłkę z zakupionymi sztabkami. Sprzedawca ponownie skontaktował się z kupującym, proponując mu kolejne egzemplarze. 40-latek ponownie zdecydował się na transakcję, tym razem na cztery sztabki. Gdy jedna z nich budziła wątpliwości, mężczyzna ostatecznie odebrał trzy.

Po kilku dniach żona zgłaszającego udała się do Warszawy, aby sprawdzić autentyczność zakupionych sztabek. Wtedy wyszło na jaw, że wszystkie zakupione przedmioty są podróbkami. W sumie rodzina straciła 66 tysięcy złotych. Policja apeluje o ostrożność przy zakupie metali szlachetnych oraz innych produktów inwestycyjnych w internecie. Warto korzystać wyłącznie ze sprawdzonych, certyfikowanych podmiotów oraz każdorazowo weryfikować autentyczność nabywanych przedmiotów przed dokonaniem pełnej transakcji. Jeśli padliśmy ofiarą oszustwa, należy jak najszybciej skontaktować się z najbliższą jednostką Policji.

CZOSNÓW. Na podwójnym gazie i poszukiwany

Policjanci z Komisariatu w Czosnowie zatrzymali w piątek mieszkańca gminy Leoncin. 61-latek był poszukiwany za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz pomimo cofnięcia uprawnień do kierowania. Mężczyzna jeszcze tego samego dnia trafił do jednostki penitencjarnej.

12 grudnia 2025 r. funkcjonariusze z czosnowskiego komisariatu udali się na teren gminy Leoncin. Tam ustalili, gdzie przebywa poszukiwany 61-latek. Na podstawie posiadanych informacji, policjanci namierzili i zatrzymali mężczyznę w jednej z firm mieszczących się w Czosnowie.

Mężczyzna był poszukiwany nakazem

doprowadzenia, wydanym przez Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, celem odbycia kary 10 miesięcy bezwzględnej pozbawienia wolności, za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym, znajdując się w stanie nietrzeźwości oraz pomimo cofnięcia uprawnień do kierowania.

Poszukiwany mieszkaniec gminy Leoncin został przez policjantów zatrzymany i jeszcze tego samego dnia trafił do zakładu karnego, gdzie spędzi najbliższe miesiące.

PUŁTUSK. Podszyli się pod „koleżankę” i namówili ją na udział w loterii. Straciła 16 tys. zł

79-letnia mieszkanka powiatu pułtuskiego padła ofiarą sprytnego oszustwa internetowego. Przestępcy, podszywając się pod jej znajomą na komunikatorze, namówili ją do udziału w rzekomej akcji promocyjnej. Podstępem wyludzili od niej dane z karty bankomatowej, a następnie wykorzystali je do szeregu płatności internetowych. Z konta seniorki zniknęło ponad 16 tysięcy złotych.

W ostatnich dniach do Komendy Powiatowej Policji w Pułtusku zgłosiła się 79-letnia mieszkanka powiatu, która poinformowała funkcjonariuszy, że padła ofiarą internetowego oszustwa. Sprawcy skontaktowali się z nią poprzez jeden z popularnych komunikatorów, podszywając się pod jej koleżankę. W rozmowie zachęcali kobietę do wzięcia udziału w promocji, która – jak twierdzili – miała polegać na zaproszeniu ośmiu innych osób i umożliwić zdobycie atrakcyjnej nagrody.

Aby „uczestniczyć” było możliwe, przestępcy poprosili seniorkę o numer telefonu. Uzyskane informacje posłużyły im do dalszych manipulacji – w kolejnych wiadomościach zapewniali, że kobieta wygrywa pieniądze, a aby nagroda trafiła na jej konto, musi podać niezbędne dane. Kiedy seniorka przyznała, że nie pamięta swojego numeru konta bankowego, oszuści poprosili ją o dane z karty bankomatowej, zapewniając, że to jedynie „techniczna formalność”.

W rzeczywistości przestępcy wykorzystali dane karty do realizacji płatności internetowych oraz generowania kodów służących do płatności. W wyniku ich działań z konta 79-latki wyprowadzono ponad 16 tysięcy złotych.

CZOSNÓW. Pościg za poszukiwanym. Zakazy, narkotyki i 3 lata odsiadki

Policjanci nowodworskiego ruchu drogowego, zatrzymali w środę 51-latkę z Warszawy, który po szaleńczej ucieczce autem został zatrzymany na terenie gminy Czosnów. Mężczyzna chciał za wszelką cenę uniknąć kontroli drogowej, ponieważ miał aż sześć aktywnych zakazów prowadzenia pojazdów, do odbycia karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a przy sobie mefedron. Poszukiwany trafił do jednostki penitencjarnej.

Policjanci Wydziału Ruchu Drogowego z Komendy Powiatowej Policji w Nowym Dworze Mazowieckim, w środę około godz. 10:00 na DK 7 w Czosnowie, zauważyli jadące od Warszawy, z dużą prędkością audi. Kierujący tym pojazdem mężczyzna, wyprzedzał innych uczestników ruchu drogowego na oznakowanym przejściu dla pieszych, a wynik pomiaru prędkości wskazał, że poruszał się z prędkością 115km/h w miejscu, gdzie obowiązuje ograniczenie do 70 km/h.

Funkcjonariusze przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych chcieli zatrzymać pojazd do kontroli drogowej, jednak kierowca przejechał przez pas rozdzielający jezdnię i zaczął uciekać z powrotem w kierunku Warszawy.

Podczas ucieczki kierowca audi doprowadził do kolizji z fiatem i volvo, a szaleńczy rajd zakończył dachując w przydrożnym rowie. Po wszystkich próbach jeszcze uciekać, jednak policjanci skutecznie mu to uniemożliwili.

Zatrzymanym okazał się 51-letni mieszkaniec Warszawy. Mężczyzna uciekał, ponieważ

PROFESJONALNE

• NISZCZENIE
• UTYLIZACJA
DOKUMENTÓW
PRZYJEŻDŻAMY PO DOKUMENTY

VICTORIA
-RECYCLING

Tel. 604 913 993

miał aż sześć sądowych zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych, w tym jeden dożywotni, a w trakcie przeszukania funkcjonariusze znaleźli przy nim narkotyki, w postaci mefedronu.

Na tym jednak nie koniec. Zatrzymany był poszukiwany w celu ustalenia aktualnego miejsca pobytu, a ponadto do odbycia kary bezwzględnej pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 3 miesięcy.

Mężczyzna trafił do pomieszczenia dla osób zatrzymanych, a następnie do zakładu karnego, gdzie spędzi najbliższe lata.

Nie uniknie również odpowiedzialności karnej za przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym pomimo sądowych zakazów, niezatrzymania się do kontroli drogowej oraz posiadania narkotyków. Zostały również na niego nałożone mandaty karne za popełnione wykroczenia drogowe, w kwocie 4.000 zł.

ZAKROCZYM. Pijany kierowca na zakazach

Policjanci z Posterunku w Zakroczymiu w poniedziałek wieczorem zatrzymali kierowcę, który nie dość, że nie zastosował się do sądowych zakazów prowadzenia pojazdów, to na dodatek był pijany! Zdecydowane działania organów ścigania doprowadziły do wdrożenia trybu przyspieszonego i w ten sposób mężczyzna usłyszał wyrok, który zapadł w ciągu 48 godzin od zatrzymania.

Dbając o bezpieczeństwo wszystkich uczestników ruchu drogowego, policjanci podczas codziennej służby cyklicznie prowadzą kontrole drogowe, mające na celu eliminowanie z ruchu tych, którzy po alkoholu bądź też pomimo orzeczonego przez sąd zakazów decydują się na prowadzenie pojazdów.

Tak było w przypadku 36-latka kierującego matizem. Mężczyzna 8 grudnia br. po godz. 19:00, w Jaworowie Trębkach Starych został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol z Posterunku Policji w Zakroczymiu. Przeprowadzone przez funkcjonariuszy badanie stanu trzeźwości wykazało u siedzącego za kierownicą daewoo 36-latka blisko 1 promil alkoholu.

Ponadto sprawdzenie w policyjnych systemach wykazało, że mieszkaniec gminy Czerwińsk nad Wisłą posiada dwa aktywne sądowe zakazy kierowania wszystkimi pojazdami mechanicznymi. Zakazy wydane zostały przez Sąd Rejonowy w Płońsku oraz Sąd Rejonowy w Płocku – który w czerwcu 2019 roku wydał dożywotni zakaz kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi.

Za popełnione przestępstwa 36-latek został zatrzymany w policyjnym areszcie, skąd trafił wprost na rozprawę sądową. Sprawa odbyła się w tzw. trybie przyspieszonym, a wyrok zapadł w ciągu 48 godzin od zatrzymania.

KPP: Legionowo/
Nowy Dwór Maz./Pułtusk

Wigilia Miejska
21 grudnia
godz. 15.00

15.00 dzielenie się opłatkiem
Legionowski Chór Mam

15.30 koncert świąteczny

- Studio Tańca i Piosenki Szachraj
- Pracownia Śpiewu Estradowego Angel's Voice
- Chór Progresja i zespół Cegła Band
- Legionowski Chór Kameralny
- Legionowska Armia Kolędników

po koncercie - poczęstunek

wstęp wolny

MOK
LEGIONOWO

Ratusz w Legionowie, ul. Piłsudskiego 41

INTERCARS

Filia Legionowo
ul. Zegrzyńska 4
tel.: 22 767 53 80
tel.: 22 767 53 89

INTERCARS.COM.PL

Seniorski OPŁATEK w Milordzie

Seniorzy, panie i panowie, podopieczni Dziennego Domu Senior + w Pułtusku, mieli w tym roku wyjątkową wigilię. Spotkali się w czwartek, 11 grudnia, w pięknych i wytwornych wnętrzach hotelu MILORD w Kleszewie

A tu zastali świąteczną choinkę z prezentami, wspólnie udekorowany stół i licznie przybyłych gości na czele z władzami gminy - burmistrz Beatą Józwiak i zastępcą

burmistrza Mateuszem Miłoszewskim, dyrektorką Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej Beatą Gemzą, główną księgową Ośrodka Agnieszką Lasocką, właścicielem Milorda

Arkadiuszem Dukalskim, oraz księdzem kanonikiem Mirosławem Danielskim, który zadbał o tę najważniejszą, duchową część spotkania, a także podarował wszystkim

wigilijną pamiątkę - Jezuska w żłóbku.

Z seniorami jak zwykle były kierowniczka Domu Senior + Beata Kowalska oraz pracownicy: specjalista pracy socjalnej Teresa Woźniak, terapeuta zajęciowy Wiktoria Truchan oraz opiekun Emilia Kwiatkowska. Panie Wiktoria i Emilia były również pomocniczkami św. Mikołaja, który obdarował emerytów upominkami. W atmosferę tych najpiękniejszych Świąt w roku wprowadził wszystkich niezwykle duet muzyczny - Andrzej Jusiński wraz z synową Olgą przepięknie wykonali piosenki świąteczne i kolędy.

Tegoroczne spotkanie wigilijne zbiegło się z okrągłym jubileuszem 10 - lecia Domu. Były więc gratulacje, podziękowania oraz pyszny tort. Obecna kierownik Beata Kowalska, składając wszystkim świąteczne życzenia, dodała:

- Chciałabym też krótko przypomnieć, dlaczego nasz Dom jest tak wyjątkowy. 15 grudnia 2015 roku, nasza pani dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej Beata Gemza, będąc kierownikiem Dziennego Domu, miała przyjemność tworzyć go od podstaw. Od tamtej pory, przez 10 lat, nasz Dom stał się czymś więcej niż placówką - miejscem

w którym seniorzy i pracownicy czują się jak w drugim domu. To do Dziennego Domu Senior + przychodzimy nie tylko na zajęcia czy spotkania, ale po ciepło, bliskość, serdeczność, radość, miłość i spokój, którego dzisiaj tak bardzo nam potrzeba (...).

Warto na chwilę się zatrzymać i pomyśleć, ile historii kryje się w tym miejscu, ile uśmiechów, ile przyjaźni, ile małych gestów dobra. To właśnie dzięki Wam Kochani, nasz Dom żyje i jest wyjątkowy. Niech te chwile przypominają nam, jak ważna jest bliskość i serdeczność - bo to one tworzą prawdziwą rodzinę.

W swoim ciepłym wystąpieniu skierowanym do seniorów,

burmistrz Beata Józwiak podkreślała, jak bardzo lubi się spotykać i przebywać w towarzystwie osób starszych, od których tak wiele można czerpać życiowej mądrości, doświadczeń, tyle się nauczyć. Wraz z dyrektorką MOPS Beatą Gemzą dziękowały również kierowniczce i pracownikom Domu, dzięki którym jest to miejsce wyjątkowe, rodzinne, radosne.

A starsze panie i starsi panowie wzruszali się i cieszyli słuchając tych słów, śpiewając kolędy, łamiąc się opłatkiem. Widać, że są ze sobą zżyci, a jesień ich życia, dzięki Domowi i takim spotkaniom, kolorowa i radosna.

ED

ZDROWIE I URODA. Choroba, która długo pozostaje w cieniu

PARADONTOZA – ODKRYJ NATURALNĄ OPIEKĘ DLA ZDROWEGO UŚMIECHU

Paradontoza, fachowo określana jako zapalenie przyzębia, to jedna z najczęstszych, a jednocześnie najbardziej niedocenianych chorób jamy ustnej. Rozwija się powoli, często bez wyraźnego bólu, przez co bywa ignorowana aż do momentu, gdy pojawiają się rozchwianie zębów i ich utrata. Jest to choroba infekcyjna, wywołwana głównie przez bakterie gromadzące się płytce i kamieniu nazębnym, które zalegają na zębach w wyniku niewystarczającej higieny jamy ustnej.

Statystyki są nieubłagane – u osób w wieku 35–40 lat zęby są usuwane z powodu chorób przyzębia nawet 2–3 razy częściej niż z powodu próchnicy. To wyraźny sygnał, że zdrowie dziąseł jest równie ważne jak kondycja samych zębów.

Przyzębie – fundament stabilnego uśmiechu

Przyzębie (gr. para – „obok”, odous – „zab”) to zespół tkanek otaczających i utrzymujących ząb w zębodole. W jego skład wchodzi dziąsła, więzadła ożębnej, cement korzeniowy oraz kość wyrostka zębodołowego. Gdy dochodzi do przewlekłego stanu zapalnego, struktury te stopniowo ulegają uszkodzeniu, a bakterie penetrują coraz głębiej, tworząc kieszonki dziąsłowe – miejsca trudnodostępne dla szczoteczki, a idealne dla rozwoju drobnoustrojów.

Od zapalenia dziąseł do zapalenia przyzębia

Pierwszym etapem chorób przyzębia jest zapalenie dziąseł, często nazywane „chorobą brudnych zębów”. Objawia się obrzękiem, zaczerwienieniem i krwawieniem podczas szczotkowania. Jeśli na tym etapie nie zostanie wdrożona odpowiednia higiena i profilaktyka, proces zapalny może się pogłębiać i przejść w zapalenie tkanek przyzębia.

Warto przy tym odróżnić zapalenie przyzębia od paradontozy sensu stricto – tej drugiej doświadcza nie więcej niż 10% pacjentów, a jej przyczyną są głównie procesy atroficzne i czynniki genetyczne, a nie bakterie. Paradontoza często przebiega bez bólu, ale z charakterystycznym świadem dziąseł i stopniowym zanikiem kości.

Jolmed, Legionowo
ul. Krasieńskiego 70
tel. 517 841 874

Równowaga kwasowo-zasadowa – niewidzialny strażnik zdrowia

Zdrowa jama ustna to środowisko o pH zbliżonym do neutralnego (7–7,5). Spożywanie posiłków, zwłaszcza bogatych w węglowodany, prowadzi do fermentacji cukrów przez bakterie i produkcji kwasu mlekowego. Już 10 g cukru może zwiększyć jego ilość w ślinie nawet kilkunastokrotnie, co sprzyja rozwojowi próchnicy i chorób przyzębia.

Dlatego tak istotna jest codzienna pielęgnacja, która nie tylko oczyszcza zęby, ale również pomaga neutralizować kwaśne środowisko i wspiera naturalne mechanizmy obronne jamy ustnej.

Naturalne wsparcie dla dziąseł

W profilaktyce chorób przyzębia coraz częściej docenia się działanie składników pochodzenia naturalnego. Pasta do zębów ProDental od TianDe została stworzona z myślą o kompleksowej pielęgnacji dziąseł i przyzębia. Jej formuła łączy nowoczesne rozwiązania z fitoterapią i biotechnologią.

Zawarte w niej wyciągi z rumianku, lucerny i żeń-szenia pomagają łagodzić stany zapalne, wspierają regenerację tkanek i normalizują mikroflorę bakteryjną. Olej z pestek winogron, bogaty w kwas linolowy, sprzyja odbudowie struktur tkankowych, a olejek miętowy pobudza mikrokrażenie i daje uczucie świeżości. Uzupełnieniem składu jest ekstrakt miodu – naturalny antyseptyk o działaniu inhibinowym – oraz peptyd sh-Polypeptide-1, który wzmacnia ściany naczyń krwionośnych i poprawia odżywienie tkanek przyzębia.

Zdrowe dziąsła – zdrowy organizm

Jama ustna to początek układu pokarmowego i ważny element ogólnego zdrowia. Dobrze utrzymane zęby umożliwiają dokładne rozdrabnianie pokarmu, co usprawnia trawienie i przyswajanie składników odżywczych. Zdrowe dziąsła stanowią barierę ochronną przed bakteriami, których obecność w krwiobiegu może wpływać na rozwój chorób sercowo-naczyniowych czy zaburzeń metabolicznych.

Małe nawyki, duże efekty

Regularne szczotkowanie zębów, nitkowanie przestrzeni międzyzębowych, kontrolne wizyty u stomatologa oraz świadomy wybór pasty do zębów to codzienne działania, które realnie zmniejszają ryzyko paradontozy. Delikatna, a jednocześnie skuteczna pielęgnacja – jak ta oferowana przez pastę ProDental od TianDe – może stać się ważnym elementem profilaktyki i wsparciem dla zdrowego, pewnego uśmiechu.

Bo zdrowy uśmiech zaczyna się od dziąseł – a dbając o nie każdego dnia, dbamy o cały organizm.

Niebiańska Doskonałość

Wesołych Świąt

Z OKAZII ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA ORAZ ZBLIŻAJĄCEGO SIĘ NOWEGO ROKU PRAGNIEMY SERDECZNIE PODZIĘKOWAĆ ZA DOTYCHCZASOWĄ WSPÓŁPRACĘ ORAZ ZŁOŻYC NASZYM KLIENTOM, PRZYJACIOŁOM I SYMPATYKOM MOC GORĄCYCH ŻYCZEŃ, ZDROWIA, SZCZĘŚCIA I WSZELKIEJ POMYSŁNOŚCI

- STOMATOLOGIA JOLMED UL. KRASIŃSKIEGO 70, LEGIONOWO

◀ ECO HARPOON ▶
Recycling Sp. z o.o.

ECO HARPOON - Recycling Sp. z o.o.
Cząstków Mazowiecki 128
05-152 Czosnów
NIP 527-27-45-389
REGON 362569260

BEZPŁATNY
odbior duzych elektrosmieci!

Odbierzemy od Państwa
- kuchenki, - chłodziarki,
- zmywarki, - telewizory, - pralki, itd.

ODBIERAJĄC DUŻE SPRZĘTY, ZABIERAMY RÓWNIEŻ
DROBNE AGD, BATERIE

Masz pytanie? Zadzwoń
+48 725-155-155

Bezpłatny odbiór krok po kroku!

1. Dzwonisz pod numer **+48 725-155-155**
2. My rejestrujemy Twoje zlecenie
3. Oddzwaniamy w ciągu 3 dni w celu uzgodnienia terminu
4. Przyjeżdżamy, odbieramy i wynosimy!

KONTAKT: od poniedziałku do piątku 8:00-16:00

➔ www.ecoharpoon.pl

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia pragnę złożyć Państwu serdeczne życzenia pokoju, nadziei i obfitości łask płynących z Betlejemskiej Stajenki. Niech narodził się Chrystus umacnia Państwa w wierze, napędza serca radością i prowadzi w codziennym życiu. Błogosławionych Świąt oraz pomyślności w Nowym Roku.

Mariusz Błaszczak
Poseł na Sejm RP

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia składamy Państwu najserdeczniejsze życzenia pokoju, radości i nadziei płynącej z narodzin Chrystusa. Niech ten wyjątkowy czas umocni więzi rodzinne, przyniesie wytchnienie od codziennych trosk oraz napętni serca życzliwością i wzajemnym zrozumieniem.

Życzymy również by Nowy Rok przyniósł zdrowie, pomyślność oraz spełnienie najskrytszych marzeń.

*Przewodniczący
Rady Gminy Jabłonna*

Wojciech Nowosiński

*Wójt
Gminy Jabłonna*

Jarosław Chodorski

GMINA
JABŁONNA

Nieustannie kibicujemy włodarzom Gminy Wieliszew, by plany przejęcia majątku w Górze od Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa stały się faktem. Czy rozmowy w tej sprawie z Polską Akademią Nauk zakończą się sukcesem? Jedno jest pewne, nieruchomości w Górze to skarb, dosłownie i w przenośni, który wciąż jest niedoceniany.

W 2025 r. wielokrotnie pisaliśmy w „TiO” o dewastacji zabytkowych nieruchomości we wsi Góra w gminie Wieliszew (kwiecień nr 15; maj nr 21; lipiec nr 27 i wrzesień nr 38), które są pozostałością po kompleksie pałacowym wybudowanym pod koniec XVIII w. dla Stanisława Poniatowskiego, bratanka polskiego króla. Dzięki czytelnikom informowaliśmy też o celowym zburzeniu tutejszego dworku pod koniec XX w.! Wiele osób oburzonych jest tym stanem rzeczy.

Historyk dr hab. Marek Zieliński

Przykładem naukowców, który od kilkadziesiąt lat w różnych publikacjach pisze o Stanisławie Poniatowskim i jego majątku, jest urodzony w Górze Marek Zieliński. Ten historyk będący pracownikiem Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy,

NIERUCHOMOŚCI - ZABYTKI

GÓRA pełna skarbów!

nie zerwał kontaktów z tymi okolicami, ponieważ systematycznie przyjeżdża do rodzinnego domu.

– Kiedy książę wznosił pałac nie wiedział, że za kilka dekad powstanie Twierdza

w Modlinie i że pałac, mimo uroczego, nadnarwiańskiego „angielskiego” położenia, znajdzie się w najfatalniejszym z miejsc: linii ostrzału artylerii fortecznej, ale też miejscu ataków

przeciwników. Zatem pałac, tak w I jak i II wojnie światowej był skazany na zniszczenie. Niestety dla pałacu wojna nie skończyła się w 1945 r. Dlaczego pałac w Górze nie został odbudowany, tak

jak stało się to z pałacem w Jabłonie? Dlaczego pozwolono na dewastację ruin? Dlaczego po dzień dzisiejszy jesteśmy bezradni wobec administracyjnej obojętności? – pyta historyk.

Ponadto dr hab. Marek Zieliński jest zdania, że dopóki sprawa nie zostanie uporządkowana należyć w sensie prawnym, ruiny pałacu będą nadal skazane na dalszą zagładę: III wojnę w czasach pokoju. Zwraca również uwagę na fakt, że we Włoszech książę chwala i upamiętniają, co ma związek z tym, że po rozbiorach Polski sprzedał swój majątek i wyjechał do Włoch. Zmarł w 1833 r. i został pochowany w kościele Św. Marka we Florencji.

– My, w kraju który poniósł tak ogromne straty w obszarze kultury, nie jesteśmy w stanie utrzymać w godnym stanie jedyne miejsca w Polsce tak bardzo związane z osobą księcia Stanisława Poniatowskiego, „Nieznane księcia”, jak pisał o nim przepięknie Marian Brandys. I chyba rzeczywiście nieznane skoro nawet Szkoła Podstawowa, obecnie w Janówku, a niegdyś w Górze nosi imię Józefa Wybickiego, a nie księcia – dodaje historyk.

Odpowiedź Gminy Wieliszew

Zbierając materiały do kolejnych tekstów o dramatycznej sytuacji zabytków w Górze, „TiO” uzyskało odpowiedzi zarówno z Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR), jak i Polskiej Akademii Nauk (PAN). Na ich podstawie wiemy, że oficyna jest własnością PAN, natomiast w stosunku do działki

pod oficyną, PAN jest jej dzierżawcą wieczystym. Pozostałe tereny z kompleksu Góra - Pałac i Góra - Folwark (spichlerz, kuźnia) są w posiadaniu KOWR. W październiku 2025 r. otrzymaliśmy z kolei odpowiedzi od Moniki Myszkowskiej, rzecznika prasowego Urzędu Gminy Wieliszew. Oto fragmenty:

Gmina Wieliszew ma świadomość sytuacji zabytków w Górze i podejmuje kroki w tej sprawie, ale należy wziąć pod uwagę fakt, że cały proces jest długotrwały - spełnienie warunków nieodpłatnego przekazania w trybie art. 24 ust. 5 pkt. 1 lic. C ustawy z dnia 19 października 1991 roku o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, wymaga odpowiedniego przygotowania, czasu oraz środków budżetowych.

Do 7 października 2025 r. Gmina Wieliszew podjęła działania w celu sporządzenia koncepcji zagospodarowania terenu dla określonych działek. Po skompletowaniu dokumentów zostanie złożony do KOWR wniosek właściwy, w celu nieodpłatnego przejęcia działek.

Na pytania, kiedy planowane są prace nad stworzeniem tam kompleksu turystyczno-sportowego (zgodnie z powstałymi planami zagospodarowania przestrzennego)? Planowano długie trasy turystyczne, miejsca do rekreacyjnego sportu? Odpowiadają, że: **realnie jest to perspektywa 10 lat.**

Czy Gmina Wieliszew prowadzi rozmowy z PAN w sprawie przejęcia oficyny? – **W pierwszej kolejności prowadzone są rozmowy KOWR-em.**

Czy jest jakaś szansa na ratowania spichlerza i kuźni - perełek architektonicznych w przestrzeni wieliszewskiej, która dawniej piękna otwartą przestrzenią i łąkami pełnymi ziół i dzikich zwierząt, obecnie jest lawinowo zabudowywana pudełkowatymi osiedlami? – **Tak, to także będzie przedmiotem rozmów z KOWR-em.**

Doceniemy i utrwalimy na wieki

Obecnie wygląd ruin pałacu, spichlerza i kuźni w Górze przedstawia się żałośnie. Dodatkowo otoczenie pełne zrujnowanych budynków gospodarczych sprawia przygnębiające wrażenie. Koncepcje kolejnych władarzy Wieliszewa po powstaniu Powiatu Legionowskiego zmierzały do wykorzystania potencjału tkwiącego w tych zabytkach. To na przykład plany stworzenia izby pamięci w zabytkowej oficynie, zagospodarowania ruin pałacu, a także kilkudziesięciokilometrowych tras turystycznych w okolicach Jeziora Góra są bardzo wartościowe. Oprócz bezcennej historii i osób które obecnie były w Górze, (m.in. Józef Wybicki, Ignacy Krasicki,

prezydent Ignacy Mościcki wraz z małżonką), mieszkańcy znajdowali tu... stare monety. Przykładem ponad tysiącletnia moneta Kanuta Wielkiego.

Jedna z mieszkank Góry zdradziła nam też, że kiedy była dzieckiem (lata 70-te XX w.) wraz z rówieśnikami znalazła w okolicach pałacu garnek ze starymi dukatami.

– *To jednak nie było złoto. Były to cienkie pieniądze. Nie wiadomo jednak, jak to się wydało, bo w ciągu godziny przyjechało wojsko i milicja. Wszystko odebrali...*

Olga Gajda

W kolejnych numerach „TiO” będziemy kontynuować temat ratowania zabytków w Górze.

Dzień Patrona w ZSCKR w Gołądkowie – wspólne święto tradycji, edukacji i współpracy

10 grudnia w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Gołądkowie odbyły się uroczyste obchody Dnia Patrona.

To wyjątkowe wydarzenie było poświęcone Jadwidze Dziubińskiej – wybitnej pedagog, działaczce społecznej i jednej z pionerek nowoczesnego kształcenia rolniczego w Polsce, której ideały i dorobek od lat wyznaczają kierunek pracy szkoły.

Uroczystość stała się okazją do przypomnienia postaci patronki oraz wartości, które reprezentowała: odpowiedzialności, pracowitości, szacunku do pracy na roli i potrzeby ciągłego rozwoju. W wystąpieniach podkreślano, że myśl Jadwigi Dziubińskiej pozostaje aktualna także dziś – w czasach dynamicznych zmian w rolnictwie i edukacji zawodowej.

Jednocześnie Dzień Patrona w Gołądkowie miał wymiar współczesny. Szkoła zwróciła szczególną uwagę na znaczenie dzisiejszych „patronów” – firm i instytucji, które na co dzień wspierają proces edukacyjny.

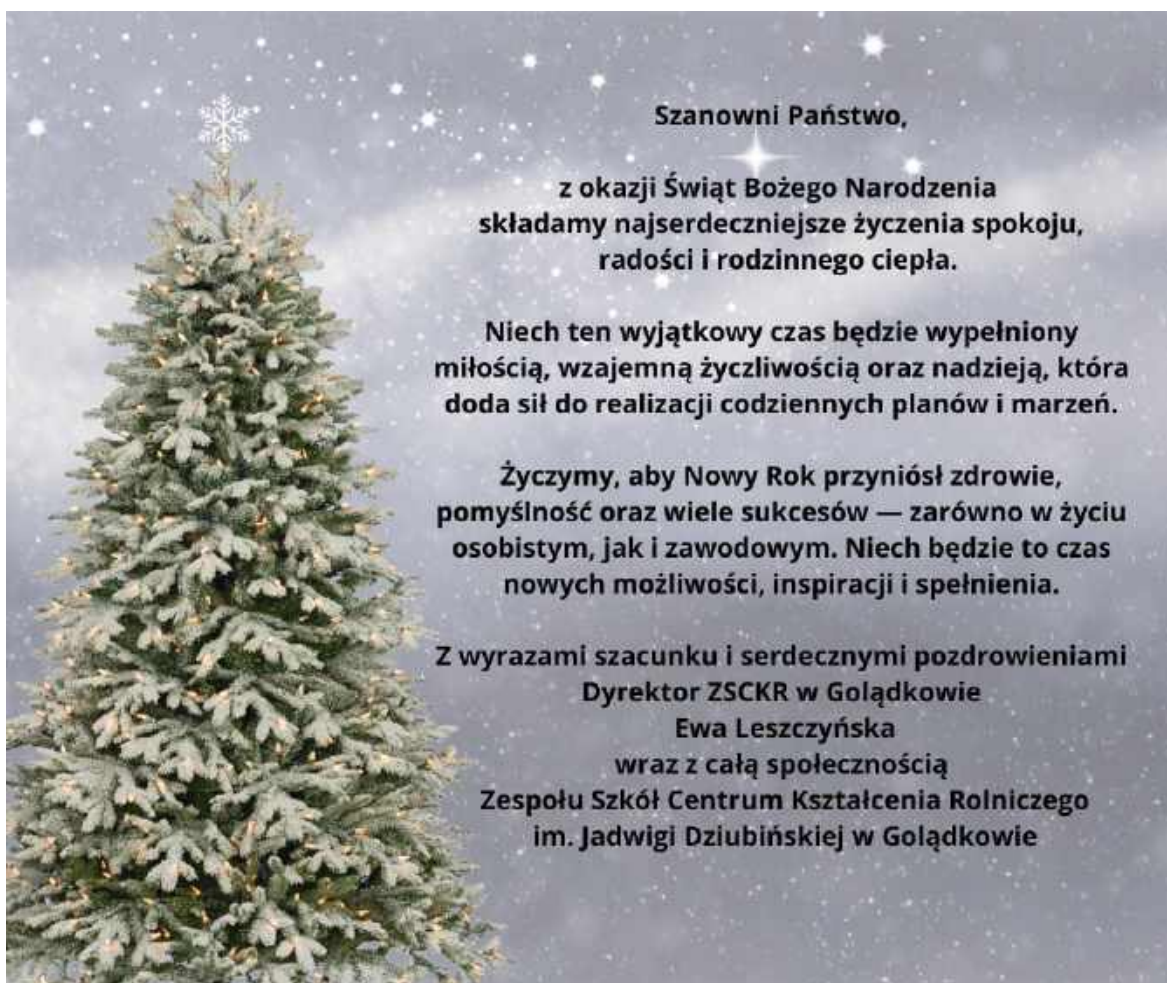
Szanowni Państwo,

z okazji Świąt Bożego Narodzenia składamy najserdeczniejsze życzenia spokoju, radości i rodzinnego ciepła.

Niech ten wyjątkowy czas będzie wypełniony miłością, wzajemną życzliwością oraz nadzieją, która doda sił do realizacji codziennych planów i marzeń.

Życzymy, aby Nowy Rok przyniósł zdrowie, pomyślność oraz wiele sukcesów – zarówno w życiu osobistym, jak i zawodowym. Niech będzie to czas nowych możliwości, inspiracji i spełnienia.

Z wyrazami szacunku i serdecznymi pozdrowieniami
Dyrektor ZSCKR w Gołądkowie
Ewa Leszczyńska
wraz z całą społecznością
Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego
im. Jadwigi Dziubińskiej w Gołądkowie

W uroczystości uczestniczyli pracodawcy współpracujący ze szkołą, co podkreśliło silne powiązanie kształcenia z potrzebami lokalnej i regionalnej gospodarki.

Ważnym elementem wydarzenia była także obecność przedstawicieli uczelni wyższych: Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie oraz Państwowej Akademii Nauk Stosowanych w Ciechanowie. Ich udział potwierdził, że ZSCKR w Gołądkowie skutecznie buduje most pomiędzy szkolnictwem średnim a akademickim, dając młodzieży perspektywę dalszego kształcenia i rozwoju.

Patronka naszej szkoły – Jadwiga Dziubińska – całe swoje życie poświęciła tworzeniu warunków,

w których młody człowiek może rozwijać skrzydła. Dziś tę rolę pełnią również nasi partnerzy: uczelnie, firmy i instytucje, które – tak jak ona kiedyś – wspierają nas w misji kształcenia otwartego na wyzwania współczesności. Dzięki Państwa zaangażowaniu możemy realizować wizję szkoły nowoczesnej, ambitnej i odważnej w działaniu – podkreśliła dyrektorka Ewa Leszczyńska.

Obchody Dnia Patrona były nie tylko chwilą refleksji nad historią i tradycją szkoły, ale także wyraźnym sygnałem, że ZSCKR w Gołądkowie konsekwentnie łączy dziedzictwo Jadwigi Dziubińskiej z nowoczesnym podejściem do edukacji, otwartym na współpracę i wyzwania przyszłości.

WIECZNE ŚCIBOLENIE w wiecznej promocji (74)

Boża Krówka (1)

Spojrzenie na kasy. Jest? Ta, co mi raz podrzuciła naddarty banknot, a potem odmówiła wymiany. „To nie ja panu wydałam.” Zrobiła ze mnie oszusta. Szczęściem nie ma zółty dzisiaj; na tej przedpołudniowej zmianie nieobecna. Ulga.

Drugie spojrzenie – w głębi. Ku stoisku mięsnemu. Nie zwlekać, bo urosnie kolejka. Trzeba jednak przedtem wziąć z półki drożdżówki. Szybko znikają, nie tylko ja za nimi przepadam. Z pieczywem – do działu mięsnego. Gospodynie nienasycone, litania zamówień, końca temu nie ma. Nogą popycham pozostawiony przez kogoś koszyk. Mógłbym tę zawalidrogę obejść, ale – dla spokoju sumienia – popycham. Użytkowniczką koszyka wraca z wziętymi gdzie indziej artykułami; nie podziękowała za to popychanie – bądź co bądź uprzejmość z mej strony. Obsługuje tylko jedna sprzedawczyni; nudne czekanie, doskwierająca mi niecierpliwość. Pojawia się za ladą ta druga, partnerka, ale ani nie myśli zająć się klientelą. Bierze się do czyszczenia szyb, polewa je zieloną chemiczną trucizną, w drugiej ręce papierowy ręcznik. Odrzuca pomoc klientki za mną stojącej. „Tu są kamery.” Widok na ekranie pomagierki – niepożądany. „Byłyby komentarze.” Zwierzchniczka ekspedientki mogłaby pomyśleć, że ta doprasza się pomocy. Lub zmusza – wtrąca z uśmiechem koleżanka zajęta ważeniem wędliny.

Mam czas przyjrzeć się klientce stojącej tuż przede mną. Matrona poważnie zaabsorbowana myślami o domowej kuchni i – próżna: w małżowninie usznej aż dwa przekłucia kazała sobie zrobić. Politowanie wzbudza ta podstarzała kokietka z błyskotkami w uszach, zaś irytację – facet wyprzedzający mnie o dwa kroki. Nie zajął miejsca w ogonku, lecz zbliżył się, stanął, patrzy i patrzy. Aha, pewnie będzie chciał coś zahaczyć poza kolejnością, więc przygotowany jestem, żeby interweniować: „Panie, kolejka!” Wedle mego przewidywania on odezwie się właśnie wtedy, gdy na mnie przyjdzie czas – takie już moje szczęście. I rzeczywiście, zwrócił się do obsługującej, kiedy obrabiała połącz szynki o nazwie Szlachetna, tej przeze mnie wybranej. Intruz życzy sobie, by mu podać coś, co nie wymaga ważenia, więc właściwie nie było w jego wtrąceniu się przesadnego natręctwa; chodziło tylko o to, by dziewczyna w fartuchu sięgnęła pod ladę po opakowane serdelki. Facet „serdecznie” dziękował. Po jego odejściu ruszam dowieść schodowym: „Mnie także – mówilem bezgłośnie – powinien pan podziękować.”

Herbata z domieszką, jedna herbata a sto domieszek. Nic nie może istnieć samodzielnie, do wszystkiego musi się coś przyczepić. Zjawisko irytujące – z jednym wyjątkiem. Ten wyjątek to placek

ze śliwkami wylansowany przez Henryka Matuszewskiego. Dzięki inicjatywie pana Henia, legionowianina żywiącego kult dla Marszałka Piłsudskiego, wspomniane ciacho o nazwie Przysmak Dziadka pojawiło się w Biedronce.

„Pan lubi drożdżówki?” Kasjerka musiała zapamiętać, że często kupuję drożdżówki z kruszonką. Dziś tak samo: na ruchomej ladzie lądują aż cztery sztuki. Jej poufały uśmiech, jakim okrasza pytanie, prowokuje do zacytowania kądziwego porzekadła: więcej poufałości niż znajomości. „Jutro niedziela – tłumaczę się zażenowany – trzeba na zapas.” Zaś w duchu: „Co ci do tego, prostaczko. Lubię czy nie lubię, moja sprawa.”

Jeśli coś jest niezłe, możliwe i ostatecznie może być, mawiamy: ujdzie w tłoku. Wedle mojej oceny, Biedronka, choć tam zazwyczaj tłoczno, ujdzie w tłoku. Natomiast mój syn preferuje Żabkę chwalać bogactwo jej asortymentu. Naszą dyskusję w kwestii przydatności obu placówek handlowych zakończyła wymiana zdań. Syn: „W Żabce wszystko jest.” Ja: „Wszystko oprócz żabich udek.” A.K.

JARMARK ŚWIĄTECZNY

na rynku w Serocku

21 GRUDNIA 2025, 14:00-19:00

ANTYKI

WIEŃCE

OZDOBY

SKARPETY

RĘKODZIEŁO ARTYSTYCZNE

ROZGRZEWAJĄCE NAPOJE

ZABAWKI HANDMADE

ZIMOWE SMAKOŁYKI

ŚWIECE

STROIKI

PERFUMY

BIŻUTERIA

ATRAKCJE DLA NAJMŁODSZYCH:

PIECZENIE PIERNICZKÓW

SANIE DO ZDJĘĆ • KONIKI

Serock
MIASTO I GMINA

Na szlaku możliwości

WIELKA PROMOCJA grudzień 2025

ANTYKWARIAT ZŁOTA I FUTER

Skup złota, futer z norek, arcydzieł literatury

SPECJALNA PROMOCJA w Warszawie i Legionowie

Zmień niepotrzebne rzeczy na GOTÓWKĘ - OD RĘKI.

Skup BIŻUTERII, SZTABELK, MONET, BRYLANTÓW, DIAMENTÓW, KORALI, BURSZTYNÓW, ANTYKÓW, BIŻUTERII POZŁACANEJ ANTYCZNEJ, ZEGARKÓW (ROLEX, OMEGA, CARTIER, PATEK, PHILIPPE, I INNE).

Wymień swoje złoto na gotówkę zanim cena spadnie.

Darmowa ekspertyza, wycena, gotówkę wypłacamy od ręki.

DO 20.000 zł
za futra600zł
za gram złotado 5.000zł
za 1 kg srebra

PROMOCJA!!
BOWOCWII

FUTRA KUPUJEMY W TRANSAKCJACH ŁĄCZONYCH ZE ZŁOTEM

ZA FUTRA PŁACIMY
do 20.000 zł

STARE
KSIĄŻKI

Płacimy od ręki
do 600 zł. za gram złota, a za futra do 20000 zł.

DO 20.000 zł
za futrado 5.000zł
za 1 kg srebra600zł
za gram złota

DOJAZD DO KLIENTA

NASZ NOWY PUNKT
JUŻ OTWARTY
KOPERNIKA 7, LEGIONOWO
tel. 509-434-598
godz. otwarcia Pn.-Pt. 11-17, Sob. 11-14

NASZE WIGILIE. Świąteczny stół jako kronika pokoleń

OPOWIEŚĆ WIGILIJNA

JADWIGA WOŁYNIK
j.wolynik@tio.com.pl

W polskich obchodach Bożego Narodzenia, najważniejsza jest Wieczerza wigilijna, z dawna zwana Wilią, Postnikiem, Bożym obiadem a na wschodnich ziemiach, Kutią. Ta nazwa wywodzi się zapewne od głównej potrawy postnej, podawanej uroczysto na świąteczny stół.

Zgodnie z najstarszym polskim obyczajem, na wigilijnym stole obowiązkowo podawano potrawy z płodów i darów ziemi: zbóż, warzyw i roślin oleistych (kapusty siemienia lnianego i konopnego, maku, grochu, fasoli, bobu, soczewicy), owoców suszonych i świeżych (jabłek, gruszek, śliw) a także miodu, grzybów i ryb a więc wszystkiego, co rodzi się w polu, w sadzie, ogrodzie, lesie,

leśnej barci oraz w wodzie. Zapewne po to, aby w następnym roku matka Ziemia wydała dobre plony.

W ten wieczór jadano: chleb, żur, barszcz z buraków, zupę grzybową, kapustę na oleju z grzybami, pierogi z postnym nadzieniem (mak, kapusta, grzyby, soczewica, suszone śliwki) kasze (gryczana, pęczak, pszenica), ziemniaki, kluski z makiem lub zalane słodkim kompotem z suszonych owoców. Najstarsze znane mi dania to kisiel owsiany zwany siemieniem lub siemieniotką, zupa z ziaren konopi oraz kutia. Prawdziwa kutia to gotowana pszenica, podawana z tartym makiem i polana miodem.

Potrawy z ryb przysły z czasem. Początkowo jadano je tylko tam, gdzie były łowiska, ale kupcy i rozwój handlu rozpowszechnił ich spożycie.

Jadłospis wigilijny zależał od statusu społecznego i zamożności domu, miał też wiele regionalnych wariantów. Tradycyjnie potraw miało być 12, tyle ile miesięcy w roku.

Prawdziwie postna i dość skromna była Wilia chłopska, złożona z prostych potraw, takich jak kasze, kluski, pierogi, groch i kapusta omaszczona olejem.

Wigilia szlachecka natomiast, to wykwintna uczta, gdzie podawano zupy migdałowe, rybne, grzybowe i owocowe. Serwowano ryby na kilka sposobów. Pieczono ciasta i torty. Pito przednie wina, miody i najlepsze gatunki wódki.

Jadłospis wigilijny zmieniał się z czasem, łagodzone były posty, rozwijał się handel i kontakty z państwami ościennymi. W polskiej kuchni zagościły zamorskie przyprawy korzenne, bakalie, nieznane wcześniej gatunki owoców i ryb.

W dobrym tonie były już nie tylko kluski z makiem, ale bogate w składniki wszelakie strucle makowe, kołaczki z rodzynkami, staropolskie pierniki miodowe z dodatkiem przypraw korzennych: pieprzu, ziela angielskiego, kardamonu, orzechów, goździków i cynamonu.

Prosta kolacja zmieniła się w biesiadowanie. Mawiano, „od Wigilii Bożego Narodzenia, aż do Trzech Króli, strucla miejsce chleba zastępuje”.

Ano kołaczki i strucle, po 2 do 3 łokci bywały. A łokieć, to dziś długość około 60 cm. Tak wielkie je pieczono, że na specjalnych saniach do dworu były wiezione. Zarówno skromną jak i wystawną wieczerzę, kończył kompot z suszonych owoców.

W chłopskim domu były to ulegalki zebrane z miedzy, natomiast we dworze i bogatym domu kupieckim delectowano się kompotem z fig z dodatkiem zamorskich cytrusów i miodu. Do stołu podawano owoce w cukrze, suszone daktyle i inne słodczyce.

Wichry historii, rewolucje i wojny przyniosły kolejne zmiany. Z dawnych tradycji zostały okruszki.

Czas oszczędził i do dziś dalej pozostało, kilka zwyczajów i rytuałów. Dalej jest to bardzo rodzinne święto, dzielimy się chlebem lub opłatkiem, próbujemy każdej potrawy, nawet mało lubianej, to z szacunku dla Matki Ziemi i jej darów, aby przez cały rok nikogo nie ominął dobrobyt i zdrowie. Szanujemy pracę i gościnność domu gospodarzy.

Na stole dalej stawiamy talerz z łyżką dla niespodziewanego gościa. Każdego, bowiem, kto do

drzwi tego dnia zapuka, należy zaprosić do stołu i ugościć należycie. Dalej kładziemy siano pod obrus.

Ze wszystkich niegdyś praktyk zostało niewiele a najczęściej są im wierni starsi mieszkańcy wsi, przywiązani do swych tradycji.

Drzewiej, z każdej potrawy, odkładano do snopka po łyżecze z każdej potrawy i wraz z sianem z wigilijnego stołu i opłatkiem zanoszono do stajni i obory, dzieląc się z bydłkiem radością Bożego Narodzenia i z nadzieją, aby w zdrowiu się chowało.

Dziś mało, kto traktuje ten zwyczaj z powagą, a szkoda.

Już tylko dla żartu chowamy do portfela łuskę z wigilijnego karpia, aby przez cały rok przynosiła szczęście a właścicielowi żyło się dostatnio. Pomimo wszelkich zmian, polska wigilijna wieczerza zachowała swoją niezwykłość i bogactwo obyczajów, także kulinarnych. Każdego roku, tu w ojczyźnie czy tam na emigracji, siła tradycji zachęca nas do wszelkich świątecznych przygotowań, do troski o rodzinę. Nie szczędzimy czasu, ani pracy na świąteczne potrawy, dekoracje stołu i domu. Jest siła, która sprawia, jak Polska długa i szeroka, że pustoszeją i cichną ulice. W domach na wsi i w największych aglomeracjach miejskich zapalają się świąteczne światelka. Wszyscy, obyczajem naszych przodków, gromadzimy się przy wspólnym, świątecznym stole.

Wybaczymy sobie wzajemnie wszystkie nieprzemyślane słowa, które padały w zapędzeniu i gniewie. Składamy sobie wzajemne dobre życzenia, cieszymy się wspólną obecnością, wspominamy tych, którzy odeszli, doceniamy dobrobyt w którym dziś, przyszło nam żyć.

Nawiązując do tradycji, pragnę opowiedzieć Państwu o naszej Wigilii w Kole Gospodyń Wiejskich w Maryninie, gdzie Przewodniczącą jest niezmiennie od ponad 50 lat .....Nasza HALINKA NAŁĘCZ. To już ponad pół wieku drodzy Państwo.

Po raz kolejny gościnny dom Halusi rozświetliło świąteczne światelko. Zapachniało świątecznymi daniami. Halinka to mistrzyni kuchni, zdobywczyni nagród na rozlicznych konkursach. Radości i braterskich uścisków nie było końca. Obowiązkowo i dodatkowo, każda z nas przyniosła popisowe danie.

Takich smaków żadna, nawet 5 gwiazdkowa restauracja nie jest w stanie osiągnąć. My to robimy z sercem, dobrą ręką i z miłością.

Były życzenia i wspólne kolędowanie. Wymiana doświadczeń i wzajemne porady. Oto życzenia, jakie własnoręcznie napisała Małgosia Bilińska dla naszej Halinki, one potwierdzają wszystko, co już napisałam, cytując:

*Dla Halinki.
U Halinki się dziś spotkałyśmy,
Na Wigilię przybyłyśmy.
„Oplatek” Halinka przygotowała,
I nas pozapraszała.*

*Święta Bożego Narodzenia się zbliżają,
I Nas wszystkich uszczęśliwiają.
Ludzie serca otwierają
I najbliższych zapraszają.*

*Jak to dobrze, że Halinkę mamy!
U niej zawsze się spotykamy.
Dużo serca i serdeczności,
Ona ma dla wszystkich gości.*

*Stół jak zawsze zastawiony
I świątecznie przystrojony.
Wszystkie panie najważniejsze,
A potrawy najpyszniejsze.*

*Wszyscy Wesołych Świąt sobie życzymy,
Chodź za rok się tu zobaczymy.
Radujemy się, gdy wieczerza gotowa,
Bo ta u Halinki jest wyjątkowa.*

Wesołych Świąt!

Na Wigilii, były poważne rozmowy, były i żarty. Nasza członkini, Tereska Krzyczkowska jest niedościgniona w opowiadaniu tak zwanych „kawałów” i abyście, Wy Państwo mogli się też roześmiać, przytoczę dwa.

1) „Pani w szkole pyta Jasia, Z jakiego prezentu od Mikołaja jesteś Jasiu najbardziej zadowolony? Mały Jasio odpowiada, a z trąbki proszę pani.

A to czemu tak ta trąbka Jasieńku ci się podoba? Zapytała pani. Aaaaaaaa, prose pani, bo jak ja zacynam grać, to tata sybko daje mi 10 złotych.

2) „W galerii handlowej spotykają się dwaj kolesie: „Ty .....kupiłeś już coś pod choinkę?

Jasne, oczywista, metalowy stojak pod choinkę, nie widzisz?”

Drodzy Państwo, sumując moją opowieść, przekazuję złotą myśl z naszego świątecznego spotkania:

„ NIEWAŻNE CO POD CHOINKĄ, WAŻNE KTO WOKÓŁ NIEJ”

W imieniu moich koleżanek i własnym, z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzę Wam kochani, aby ten wyjątkowy czas był chwilą zatrzymania i refleksji nad tym, co w życiu jest najważniejsze, niech świąteczne dni przyniosą spokój, szczęście i radość z bycia razem z najbliższymi.

Jak co roku o tej porze -

Jadwiga Wołynik

PUŁTUSK WIDZĘ. Tam, gdzie tradycja wciąż ma dom

Moc wigilijnego spotkania w Kuźni Kurpiowskiej

Każda WIGILIA, a jest ich moc, ma swój niepowtarzalny urok. Ale ta pniewska, w Kuźni Kurpiowskiej, w której uczestniczę od 23 lat, jest najpiękniejsza z najpiękniejszych. Jedynie aura nie chce dołączyć do tej wigilijnej urody. Skrzypiącego śniegu pod nogami, powolnego opadania śniegowych gwiazdek prosto z ciemnego nieba, szyb pełnych lodowych esów floresów ani śladu.

13 grudnia spotkali się w KUŹNI jej sympatycy, ludzie zaangażowani w jej różnorodne przedsięwzięcia, rękodzielniczeki ludowe i ci, bez których tej magicznej chaty by nie było. A to Haliny Witkowskiej, szefowej Stowarzyszenia PUSZCZA BIAŁA – MOJA MAŁA OJCZYZNA, Sylwii Słojkowskiej-Affelskiej – etnografce, Włodzimierzowi Kaczmarczykowi – obecnemu wójtowi gminy Zatory.

A w KUŹNI? Goście już zasiedli na ławach przy stołach, stołach zastawionych pierogami z trojakiim nadzieniem, rosół z prośnianek, śledziami w oleju i z cebulką, kapustą z grzybami i olejem, sódziakami, makowcem, kompotem. Obok dań płonąca świeca w otoczeniu gałązek świerkowych. W rogu izby choinka jak z kartki starej książki – na wskroś tradycyjna, ubrana w bibułkowe i słomiane, i koronkowe ozdoby. W bombki

z kurpiowskim akcentem... Fruwają baletnice, barwią się bibułkowe języki, lśnią bombki, drży łańcuch z harmonijek i słomki...

Halinka na dużym talerzu, nakrytym serwetą, niesie opłatek. Mówi: - Przerwę w WIGILIACH mieliśmy, wiadomo, pandemia, trudny czas, i dziś też radzę: nie całować się! (Gromki śmiech i oklaski). - No, ale ja nie mam innej okazji całować się z panią burmistrz – słyhać skargę mężczyzny. - Tak, po krótkiej przerwie wracamy do korzeni, do tradycji – mówi wójt Kaczmarczyk. - A że mamy tradycję, że ho ho, albo i dłużej, to warto ją kultywować. Ja się cieszę, że Halina się ugięła, że są osoby, które pomogły jej w tej wigilijnej robocie. Piękne spotkanie. - Kto nie był, niech żałuje – wtrąca Hala. - Właśnie, bo WIGILIA i Boże Narodzenie to najpiękniejsze święta w tradycji chrześcijańskiej, więc życzymy

sobie wszystkiego, co dobre, spełnienia marzeń, sukcesów, zdrowia i bądźmy razem – podaje wójt.

Ksiądz Marek Dyga: - Dziękuję za zaproszenie i bycie wśród państwa. Wokół świąt Bożego Narodzenia dzieje się tyle dobra, piękna, spotykają się ludzie, dzielą się opłatkiem, składają sobie życzenia, jesteśmy razem, a to jest nam bardzo potrzebne. Wiele osób jest samotnych. Cieszymy się z pielęgnowania tradycji, z tej KURPIOWSZCZYZNY, która nie zaginęła. Pniewo szczególnie ją pielęgnuje. Cieszy więc praca pani Haliny w dziele kontynuacji rodzimej tradycji. Na koniec więc powiem: Niech ta Boża Dziecina wszystkim nam błogosławi.

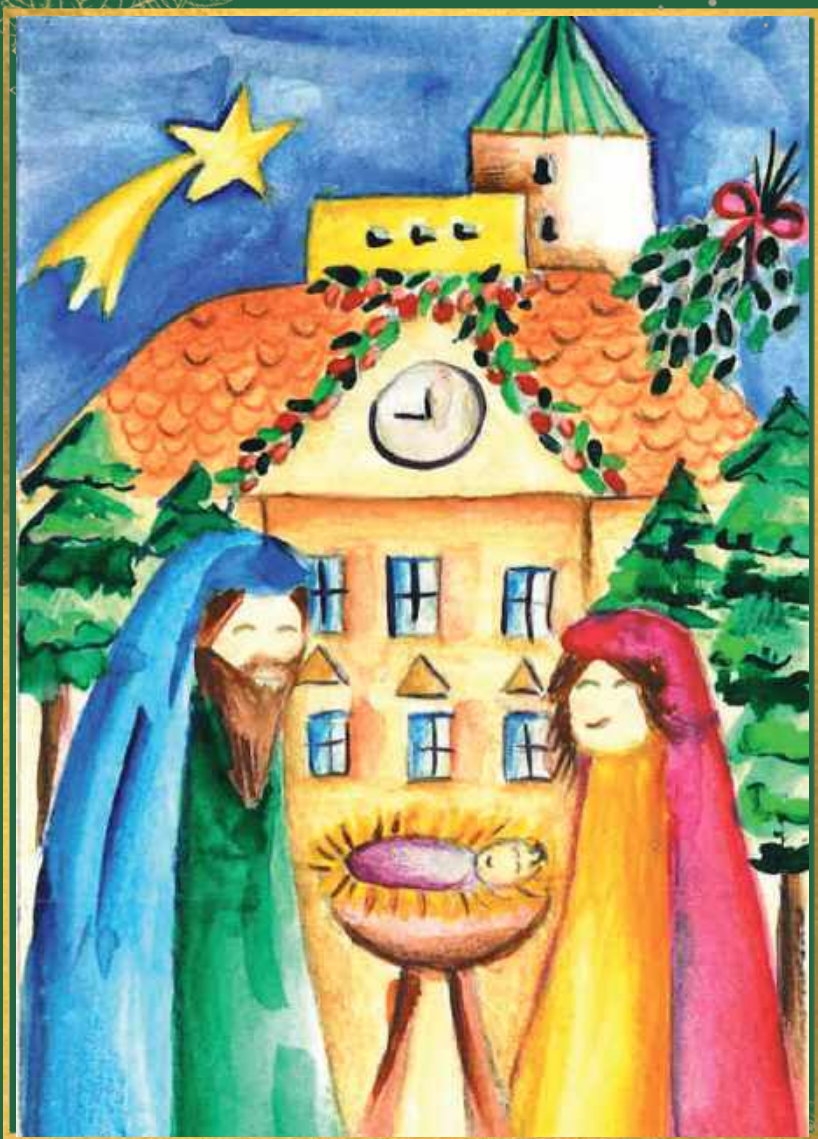
I tak zaczęliśmy wigilijną wieczerzę, rozmawiając serdecznie i wspominając jak to dawniej w Kuźni bywało, kiedy mróz wchodził na okna, a goście gromadzili się przy piecu.

GRAZA

Autorka projektu kartki: Maria Sierkowska, uczennica klasy V D Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 4 z klasami sportowymi im. Ireny Szewińskiej w Pułtusk, Laureat Nagrody Specjalnej Burmistrza Miasta Pułtusk w konkursie "Najpiękniejsza Kartka Bożonarodzeniowa w 2025 r."

Szanowni Państwo

Zbliżające się Święta Bożego Narodzenia skłaniają nas do refleksji nad tym, co w życiu najważniejsze – nad obecnością drugiego człowieka, wartością wspólnoty oraz nadzieją, którą niesie narodzenie Chrystusa. To czas, który pozwala zatrzymać się w codziennym pośpiechu, dostrzec dobro wokół nas i z nową wrażliwością spojrzeć na potrzeby innych.

Z tej okazji składamy Państwu najserdeczniejsze życzenia pokoju ducha, wzajemnego zrozumienia i rodzinnego ciepła. Niech te święta będą pełne życzliwości, miłości i wdzięczności, a spotkania przy wigilijnym stole umacniają więzi, dodają otuchy i budują poczucie jedności.

Niech Nowy Rok 2026 przyniesie Państwu pomyślność, zdrowie oraz siłę do realizowania nowych wyzwań i marzeń. Życzymy, aby był czasem owocnej współpracy, twórczych inicjatyw oraz nieustającej nadziei na lepsze jutro – w życiu osobistym, zawodowym oraz w naszej wspólnej małej ojczyźnie, Gminie Pułtusk.

Wesołych Świąt i szczęśliwego Nowego Roku!

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Pułtusk
Łukasz Szarzyński
Łukasz Szarzyński

Burmistrz
Miasta Pułtusk
Beata Jóźwiak
Beata Jóźwiak

Pułtusk, grudzień 2025 r.

POLMLEK

GRUPA POLMLEK

RODZINNYCH
I CIEPŁYCH
ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA

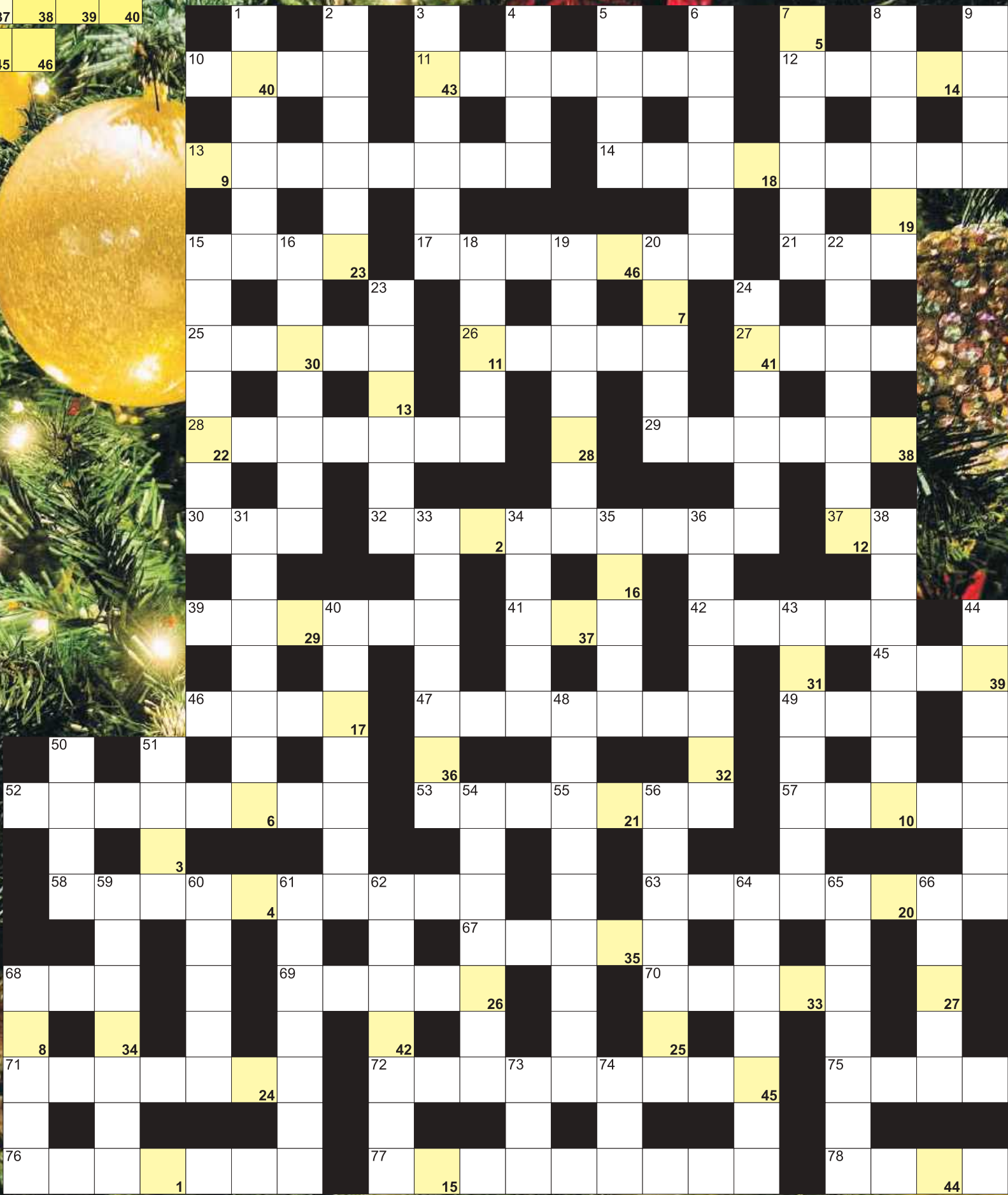

Litery od 1 do 46 utworzą hasło:

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46		

KRZYŻÓWKA

Bożonarodzeniowa

POZIOMO: 10) duńskie klocki na świąteczny prezent; 11) widowisko o narodzeniu Jezusa w Betlejem; 12) kraj ze stolicą w Rydze; 13) rzeka w Kluczborku; 14) puste nakrycie na wigilijnym stole; 15) orzechowa lub czekoladowa do tortu; 17) trąba powietrzna; 21) fryzura z węzłem na czubku głowy; 25) wigilijny deser z maku i miodu; 26) błyszcząca na świątecznym karpie; 27) Bolesław, autor powieści "Lalka"; 28) sportowiec z kołczanem; 29) śnieżna figura z marchewkowym nosem; 30) dolina o stromych zboczach; 32) startują w wyborach; 37) iterb, pierwiastek; 39) imię jednego z Trzech Króli; 41) aluminiowy łącznik do blach i skóry; 42) jacht ślizgający się po lodzie; 45) ... Lanka, państwo w Azji; 46) stała praca, posada; 47) archanioł zwiastujący Maryi Pannie; 49) Cs dla chemika; 52) nocna wigilijna msza; 53) fale oceaniczne po trzęsieniu ziemi; 57) niejedno pływa w barszczu wigilijnym; 58) "... pereł", opera Georges'a Bizeta; 63) Ignacy, autor "Monachomachii"; 67) ... jazdy, dokument; 68) pełen prezentów na plecach św. Mikołaja; 69) Jerzy, napisał "Pod Mocnym Aniołem"; 70) Babel lub krzywa w Pizie; 71) tam powstają świąteczne potrawy; 72) dolna część budowli, podstawa; 75) mały Adam; 76) niejeden czeka pod choinką; 77) Edmund, autor "Księgi urwisów"; 78) mąż córki. **PIONOWO:** 1) niejedna w dyni i jabłku; 2) niejedna kolorowa na choince; 3) bożodrzew gruczołowaty inaczej; 4) jest nią pastotka; 5) przeciwieństwo sytości; 6) boli podczas anginy; 7) kryształek śniegu; 8) świąteczna ozdoba na wigilijnym stole; 9) japońskie wino ryżowe; 15) święty z 6 grudnia; 16) duży karabinek myśliwski; 18) "... Magelana", powieść Lema; 19) potocznie o sanitariuszu w karetce; 20) przednia część statku; 22) na nosie krótkowidza; 23) urządzenie z paszą dla leśnych zwierząt; 24) wiórki metalu inaczej; 31) odtwarzacz płyt gramofonowych; 33) urządzenie prądotwórcze; 34) najjaśniejsza gwiazda w Łabędzie; 35) gumowe w oponach rowerów i aut; 36) opuszki włosów potocznie; 38) czerwony z uszkami na wigilię; 40) danie w wigilijnym menu; 43) Chirac, były prezydent Francji; 44) z kapustą i grzybami na świątecznym talerzu; 48) odnowienie elewacji budynku; 50) wigilijna ryba; 51) przy nim spędzamy świąteczną kolację; 54) King, znany amerykański pisarz; 56) słodkie wigilijne zawijane ciasta; 59) wierzchnie to kurtka lub płaszcz; 60) starszy brat Mojżesza; 61) tkanka wszczepione do organizmu; 62) tofian inaczej; 64) pracownice obcego wywiadu; 65) jeden z największych proroków Starego Testamentu; 66) krótka szata ministrantów po kołędzie; 68) dół przygotowany pod fundamenty; 73) zimą krótsze od nocy; 74) burmistrz we Francji.

Wigilijne spotkanie na pułtuskim rynku

W niedzielę 14 grudnia, pułtuski rynek tętnił świąteczną atmosferą podczas uroczystego spotkania wigilijnego, które zgromadziło mieszkańców Gminy Pułtusk i Powiatu Pułtuskiego. Wydarzenie to, będące pięknym świadectwem lokalnej wspólnoty, zorganizował Samorząd Gminy Pułtusk i Samorząd Powiatu Pułtuskiego.

Wśród uczestników wydarzenia znaleźli się przedstawiciele władz samorządowych a także radni, reprezentanci lokalnych instytucji oraz zaproszeni goście.

Na wszystkich przybyłych na pułtuski rynek czekały bożonarodzeniowe atrakcje, a na najmłodszych kąci Świętego Mikołaja z atrakcjami, Chojinka Życzeń oraz Namiot EcoMikołaja.

Spotkaniu towarzyszyła również akcja rozdawania gałązek świerkowych i jemioli, zorganizowana przez Nadleśnictwo Pułtusk.

Nie zabrakło również świątecznych stoisk promocyjnych organizatorów. Ponadto w trakcie spotkania odbył się

kiermaszem lokalnych producentów i twórców.

Centralnym punktem uroczystości było odczytanie Ewangelii o Narodzeniu Chrystusa. Tradycyjnie, po słowach powitania i refleksyjnych przemówieniach władarzy oraz przedstawicieli duchowieństwa, nadszedł moment symbolicznego łamania się opłatkiem. W imieniu Samorządu Powiatu Pułtuskiego życzenia złożyła Wicestarosta Pułtusk Emilia Gąsecka.

Nieodłącznym elementem pułtuskiej wigilii było kołędowanie na scenie głównej w wykonaniu lokalnych artystów oraz uczniów szkół podstawowych Gminy Pułtusk i szkół ponadpodstawowych Powiatu Pułtuskiego. Wydarzenie zwieńczył wspaniały występ Krystiana Leśnika oraz koncert świąteczny w wykonaniu Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej Ochotniczej Straży Pożarnej w Pułtusk.

Wyjątkowym akcentem były tradycyjne potrawy wigilijne, przygotowane przez jednostki pomocy społecznej Powiatu Pułtuskiego oraz Koła Gospodyń Wiejskich z terenu powiatu. Gorący barszcz, pierogi i inne świąteczne smakołyki

rozgrzewały uczestników, pozwalając im skosztować bogactwa kulinarnego regionu. Była to też okazja do pielęgnowania regionalnej tradycji kulinarnej.

Spotkanie wigilijne na pułtuskim rynku po raz kolejny udowodniło, że wspólne celebrowanie tradycji jest fundamentem lokalnej tożsamości.

Dziękujemy wszystkim współorganizatorom, a w szczególności powiatowym jednostkom organizacyjnym – DPS w Pułtusk, DPS „Pod Sosnami” w Pułtusk, DPS Ołdaki, DPS Obryte, Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno-Wychowawczemu im. Anny Karłowicz w Pułtusk, Centrum Opiekuńczo-Mieszkalnemu w Pułtusk, Środowiskowemu Domowi Samopomocy w Pułtusk na czele z dyrektorem PCPR Alicją Patalan, a także powiatowym szkołom ponadpodstawowym

– Liceum Ogólnokształcącym im. Piotra Skargi, Zespołowi Szkół Zawodowych im. Jana Ruszkowskiego oraz Zespołowi Szkół im. Bolesława Prusa.

Podziękowania składamy również współorganizatorom z ramienia Gminy Pułtusk – jednostkom gminnym, szkołom podstawowym, Kołom Gospodyń Wiejskich, Straży Miejskiej, jednostkom Ochotniczych Straży Pożarnych, Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej, Komendzie Powiatowej Policji w Pułtusk, Nadleśnictwu Pułtusk, Eco Pułtusk.

Parterem CSR wydarzenia była ENERGA GRUPA ORLEN, zaś pozostałymi partnerami – Bosko Pułtusk – Lody Produkcji Własnej, Pub&Restauracja „Magdalena”, Młyn, pizza i naleśniki.

Fot. Pułtusk News

Certyfikat „Lider Zaufania mieszkańców” dla PCPR w Pułtusk

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pułtusk zostało nagrodzone Certyfikatem „Lider Zaufania Mieszkańców”, w ramach ogólnopolskiego Konkursu i Programu Jakości, edycja II – 2025, zorganizowanego przez Europejskie Centrum Badań nad Jakością. Certyfikat osobiście odebrała dyrektorka Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Pułtusk – Pani Alicja Patalan, Powiat Pułtusk reprezentował Członek Zarządu Powiatu – Pan Robert Czyżewski.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pułtusk to instytucja, która jako koordynator działań pomocowych na terenie powiatu pułtuskiego pełni swoją rolę w sposób rzetelny, przejrzysty, odpowiedzialny i przyjazny dla mieszkańca. Szeroki zakres usług, partnerskie podejście do społeczności oraz zaangażowanie w profilaktykę sprawiają, iż Centrum buduje większą świadomość mieszkańców na temat dostępnych narzędzi wsparcia i wzmacnia poczucie wspólnoty.

Uroczyste wręczenie Licencji Jakości miało miejsce 8 grudnia 2025 r. na gali Finałowej Programu, w Pałacu Chodkiewiczów w Warszawie.

Szanowni Mieszkańcy Powiatu Pułtuskiego

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia, w imieniu Samorządu Powiatu Pułtuskiego, składamy Państwu najserdeczniejsze życzenia.

Niech ten wyjątkowy czas upłynie w Państwa domach w atmosferze miłości, spokoju i prawdziwej radości.

Życzymy Państwu, aby Boże Narodzenie przyniosło chwile refleksji i odpoczynku oraz pozwoliło odnaleźć nadzieję, którą niesie ze sobą Nowonarodzony Chrystus.

Niech świąteczna atmosfera sprzyja wzajemnemu zrozumieniu i umacnianiu wspólnoty, którą razem tworzymy, bogatej w tradycję i otwartej na przyszłość.

Życzymy zdrowia, pomyślności i wielu sukcesów, zarówno w życiu osobistym, jak i zawodowym.

Wesołych i Błogosławionych Świąt!

Przewodniczący
Rady Powiatu Pułtuskiego

Jadeusz Nalewajk

Wicestarosta
Pułtusk

Emilia Gąsecka

Starosta
Pułtusk

Jan Zalewski

SŁOWO I OBRAZ

Spotkanie autorskie z polonistką MONIKĄ PLISECKĄ
- poetką, autorką świeżo wydanego tomiku pt. WYGRZEBANE
- zapewne przejdzie do historii goładowskiej szkoły,
gdzie odbyło się 7 grudnia

- Monika Plisecka - to dla niej dzisiaj się spotykamy, by pochylić się nad jej tomikiem, nad tym, co tam się znajduje, nad WYGRZEBANYM. Co tam znajdziemy? Słowa, które obejmują najważniejsze wydarzenia, przemyślenie, refleksje, które będziemy mieli okazję poznać - za chwilę tak się stanie. Stanie się to w momencie, kiedy bohaterka dzisiejszego wieczoru zostanie państwu przedstawiona - tymi słowami rozpoczęła poetycki wieczór dyrektor ZS CKR Ewa Leszczyńska. - A element towarzyszący spotkaniu to obraz Łukasza Pliseckiego, fotografa. Monika zamyka swój świat w słowie, a Łukasz zamyka swój świat w fotografii. Uzupełniają się świetnie. I dziś chcą nas zaprosić do swojego świata.

***

Prezentowane zdjęcia ukazują dużą staranność, szczegółowość i spostrzegawczość sedno natury. Wrażliwość artystyczna fotografa zrodziła obrazy wyjęte wprost z MATKI ZIEMI. A rozmowa z poetką? Tę poprowadziła - wnikliwie i subtelnie, z dużą kulturą słowa - koleżanka poetki - Eliza Dembe Stańczak, również nauczycielka.

Twórczość Moniki nie jest łatwa ani podnosząca poziom optymizmu, to wiersze chronione mgłą, którą trzeba rozprościć, żeby dotrzeć do słów, do wersów, żeby je zrozumieć, wziąć za swoje, chociaż serce zaskowyczy i - raczej - zwilgotnieją oczy.

Szczególnie poczułam drżenie serca, kiedy pani dotarła do poetyckiego obrazu „SPRAWA OSOBISTA”, bardzo osobistego. Utwór przeczytała sama AUTORKA. Pięknie, chociaż z ciężkim sercem.

Sprawa osobista

Umarli przychodzą w formach, które im nadajemy, ale ja nie mam ani jednej kartki z Twoimi bagażami. Biorę więc czystą i jak kiedyś wypatruję oczy. Wyobrażam sobie nakreślone niepewną ręką kształty. Nieporadne. Ogonki, przecinki, kropki. Pominęte. Obecne w nadmiarze. I linię ciała. Połamaną. Czerwonym zaznacza się błędy. Krew ściska się po ziemi to błęd. Gdzieś jest sens. Przedtem łatwiej było go znaleźć.

***

Eliza zadała Monice pięć pytań związanych ze SPRAWĄ OSOBISTĄ, Monika odpowiedziała na wszystkie. Pierwsze z nich brzmiało:

- Czy wiersz opowiada o śmierci kogoś bliskiego, która wywarła na Ciebie tak mocny wpływ?

- Zanim odpowiem na to pytanie, to powiem, że zdecydowałam się odpowiedzieć na te 5 pytań, ponieważ potrzebuję publicznie zmierzyć się z tym tekstem, może to będzie jakaś forma autoterapii. Rzeczywiście, opowiada ten wiersz o kimś szczególnym, wyjątkowym, o takiej osobie, o jakiej się nie zapomina. I rzeczywistość śmierci tej osoby wywarła duży wpływ, pewnie, nie tylko na mnie, ponieważ była zupełnie niespodziewana - to było totalne zaskoczenie.

- Wiersz zaczyna się wersem „Umarli przychodzą w formach, które im nadajemy”. Czy nadawanie formy to rodzaj obrony przed stratą, czy sposób na oswojenie tej straty?

- Myślę, że nadawanie formy to jest zarówno rodzaj obrony przed stratą, jak i próba jej oswojenia. Z drugiej strony nie da się obronić przed stratą, chociaż próbujemy to

robić. Albo człowiek uczy się żyć z tym, albo nie. Różnie bywa. Myślę też, że każdy z nas zachowuje w pamięci wyobrażenie tej pewnej osoby i to jest właśnie ta forma. To wyobrażenie przechowujemy we wspomnieniach. Czasami to może być jakiś przedmiot albo sytuacja, z którą tego kogoś kojarzymy. Nadawanie formy się przydaje.

- Podkreślasz tu, że nie masz żadnej kartki z pismem zmarłego. Czy ten brak tego materialnego śladu utrudnia pamięć?

- Na pewno brak materialnego śladu nie uniemożliwia pamięci - można pamiętać i bez takich śladów, a może nawet jest to mniej bolesne, niż ze śladami. Z drugiej strony chcemy mieć pamiątki po bliskich osobach, czasami stają się one dla nas czymś najważniejszym i pozwalają mieć takie poczucie, że ta osoba całkowicie nie odeszła. Muszę powiedzieć, że w tym konkretnym wierszu śladem jest kartka z pismem zmarłego, to musiał być ten ślad, ten konkretnie, to nie mógł być żaden inny przedmiot, żaden inny ślad.

- Mamy taką mocną frazę „Krew ściska się po ziemi to błęd”. Czy w tym miejscu

pojawia się bunt wobec nieodwracalności śmierci, czy raczej takie chłodne, aczkolwiek bolesne pogodzenie z faktem?

- To jest jakby dalszy ciąg poprzedniego pytania, bo choć jak napisałam, nie mam tej zapisanej kartki, to kiedyś miałam tych kartek wiele. I tak jak napisałam w wierszu, one się roily od błędów i musiałam naprawdę wypatrywać oczy, żeby z tych kartek coś wyczytać. No i tak docieramy do śmierci tej osoby, która też jest błędem, była błędem, nie powinna była się zdarzyć, więc jest to bunt wobec tego, że się zdarzyła. I w tym sensie wers, który cytujesz, można rozumieć bardzo metaforycznie, ale też jest on bardzo dosłowny, biorąc pod uwagę, jak ta śmierć nastąpiła.

- „Gdzie jest sens. Przedtem łatwiej było go znaleźć” - to refleksja o tym, że wraz

z stratą ten sens staje się niewidoczny, niedostępny?

- Na pewno wraz ze stratą kogoś bliskiego sens staje się trudniej dostępny, o ile w ogóle jest możliwy do odnalezienia; to już nie jest ten sam sens, który był kiedyś. I kiedyś właśnie, jak miałam te kartki zapisane pismem najeżonym od błędów i szukałam sensu w tych kartkach, to tak mi się wydawało, że to jest tak strasznie trudne. Ale wtedy nie wiedziałam jeszcze, że będę musiała szukać sensu po utracie tej osoby.

- Udało się nam, przeszliśmy przez ten trudny wiersz.

***

Chciałabym, aby Monika potwierdziła przeświadczeniem o swoim poetyckim talencie, obdarzyła nas kolejnym tomikiem; już go zatytułowałam w myśli - ZAGRZEBANE.

Grażyna M. Dzierżanowska

GDZIE KOŃCZĄ SIĘ UTARTE SZLAKI

9 grudnia, w sali kameralnej MCKiS, odbyło się autorskie spotkanie z podróżniczką Agnieszką Wasztyl. Temat? BOLIWIA

Prelekcja była niezwykle interesująca i barwna, bowiem Boliwia to kraj intrygujący i fascynujący, a Agnieszka Wasztyl to kobieta znana z telewizji i radia, z łamów najlepszych magazynów podróżniczych, to też wytrawna globtroterka, która dotarła do ponad 60 krajów na pięciu kontynentach. Przedstawiła ją, niestety nielicznej grupie słuchaczy, dyrektor Ewelina Wielechowska. Powiedziała: - Pani Agnieszka Wasztyl jest dziennikarką, niezwykle obserwatorką świata, która od lat udowadnia, że najpiękniejsze historie rodzą się tam, gdzie kończą się utarte szlaki. Pani Agnieszka podróżuje na własną rękę, z plecakiem, z dala od luksusowych hoteli i masowej turystyki. Podczas

dzisiejszego spotkania przeniesiemy się do Boliwii - kraju niezwykle dzikiego, pełnego magii i kontrastów.

- Mam nadzieję, że sprostam zadaniu po tak pięknym przedstawieniu - powiedziała na powitanie prelegentka. - Rzeczywiście, Boliwia jest poza szlakiem, nadal, popularne wśród turystów jest zazwyczaj Peru, popularna jest Brazylia, w której jeszcze mnie nie było, Kolumbia, a także Chile, Argentyna. Boliwia jest natomiast krajem, który jest często pomijany, aczkolwiek niesłusznie, bo jest to jeden z najciekawszych krajów Ameryki Południowej, trudno dostępny w wielu miejscach i w wielu miejscach podróżowanie bez przewodnika jest niemożliwe, ponieważ nie ma Internetu,

GPS, nic tam nie działa, a stan dróg jest fatalny, nie są one oznakowane.

Dalszy ciąg prelekcji? Zamiast recenzji posłużę się powiedzeniem wielkiego Alfreda Hitchcocka, że na początku było trzęsienie ziemi, a potem napięcie wzrastało, np. kiedy to podróżniczka mówiła o urodzie przyrody

boliwijskiej - o flamingach i wodospadach, o smacznych zapachach i liściach coki pomocnej w zwalczaniu skutków wzmoczonego wysiłku.

Piękne to było spotkanie, a jego atrakcyjność podnosiły prezentowane zdjęcia i filmiki z podróży.

Grażyna Maria Dzierżanowska

Z okazji zbliżających
się Świąt Bożego Narodzenia
składamy Państwu najserdeczniejsze życzenia
zdrowia, spokoju i radości.

Niech ten wyjątkowy czas przyniesie chwilę wytchnienia,
rodzinnego ciepła oraz nadziei na nadchodzący rok!

Centrum Medyczne Kalinowska

ZESKANUJ I DOWIEDZ
SIĘ WIĘCEJ!

539-381-744

Ul. Jana III Sobieskiego 43
Legionowo

WWW.CMKALINOWSKA.PL

CMK@CMKALINOWSKA.PL

@cmkalinowska

NIEŚLI RADOŚĆ I WSPARCIE

13 grudnia, w samo południe, rozpoczął się - w SOSW – finał tegorocznej edycji ogólnopolskiej akcji WEEKENDOWE CUDA, podczas którego dziękowano WOLONTARIUSZOM i darczyńcom. To dzięki nim SZLACHETNA PACZKA trafiła do potrzebujących

Pułtusczy WOLONTARIUSZE są ze SZLACHETNĄ PACZKĄ od 13 lat; w odchodzącym już 2025 roku było ich 11. Dostarczali paczki do oczekujących, niosąc zarazem świąteczną radość i realne wsparcie.

Mówi Emilia Krysińska, szefowa pułtuskiego rejonu SZLACHETNEJ PACZKI:

- W tym roku paczkę otrzyma 31 rodzin w Pułtusku, w powiecie pułtuskim oraz trzy rodziny spoza naszego

miasta, dwie w Makowie Mazowieckim i jedna z Różana. To nasza 13. edycja; darczyńców mamy bardzo dużo, z Pułtuska. To przedszkola, Pułtusi Klub Wodniaków – jest z nami od lat, szkoły, instytucje, kluby sportowe, osoby prywatne wspólnie z przyjaciółmi, z rodziną. Darczyńca, wybierając rodzinę z bazy rodzin, przyszykujecie paczkę zgodnie z wytycznymi, które znajdują się w systemie. Wybierając rodzinę

wie, czego ona potrzebuje. Następnie paczka dociera do nas, a my w WEEKEND CUDÓW – w tym roku to 13. i 14. grudnia - dostarczamy ją danej rodzinie. I zawsze w soboty mamy występy w SOSW-ie, gdzie odbywają się finały, Dzień wystąpiły tu dzieci z TROJKI.

Jak obdarowani reagują na przybycie WOLONTARIUSZY z paczką? – Reagują różnie – mówi pani Emilia. – Emocje są różne, jest śmiech, jest

placz, czasami emocji nie widać w ogóle, niekiedy rodziny są mocno zdenerwowane, czasami odejmuje im mowę, nieraz to nawet słowo nie padnie, a gdzie są dzieci, tam jest radość, dzieci cieszą się najbardziej.

O co najczęściej proszą potrzebujący? – Potrzeby są

różne, więc prosba o żywność, o środki czystości, bo jak są środki czystości, to już można odłożyć pieniądze na buty, na przykład. O co jeszcze? Właśnie o obuwie, o ubrania dla dzieci, o sprzęt AGD...

Satysfakcja z niesienia pomocy? – Jest, no pewnie.

Uważam, że jeśli można, to należy pomagać, nie zastanawiać się w ogóle. My też nie wiemy, co nas w życiu może spotkać. Dlatego też powołaliśmy TWISTA – ŻEBY POMAGAĆ - mówi Emilia Krysińska, związana z grupą.

GMD

FESTIWAL KULTURY MAZOWSZA

12 grudnia, w Szkole Podstawowej w Gzach odbył się roztańczony i barwny Festiwal Kultury Mazowsza. Był podsumowaniem projektu edukacyjnego Korzenie Mazowsza – Dziedzictwo Kulturowe w Gzach, który trwał od września i zaferował uczniom uczestnictwo w różnych warsztatach i aktywnościach. Przyciągnął do gminnej SZKOŁY licznych gości – rodziców uczniów, mieszkańców okolicznych miejscowości, sympatyków kultury ludowej

Pomysłodawczynią tego ciekawego przedsięwzięcia była Marzena Majewska, nauczycielka, która od wielu miesięcy z zaangażowaniem koordynowała liczne i różnorodne prace nad programem i czuwała nad jego realizacją. I tak, w grudniowy piątek, SZKOŁA stała

się miejscem pełnym muzyki, tańca i żywego słowa.

Festiwal rozpoczął się polonezem, w wykonaniu uczniów z oddziałów przedszkolnych. Najmłodsi uczestnicy, ubrani w odświętne stroje, wkroczyli na scenę pewnym krokiem, tworząc barwny i wzruszający

widownię korowód.

Następnie na szkolnej scenie pojawił się Zespół Pieśni i Tańca GOLĄDKOWO.

Artyści zaprezentowali barwną i dynamiczną mieszankę tańców oraz pieśni ludowych z Mazowsza. Bogate, barwne stroje, energiczna

choreografia i żywiołowa muzyka sprawiły, że występ został przyjęty wręcz entuzjastycznie i nagrodzony gromkimi brawami. Udział zespołu GOLĄDKOWO wpłynął na festiwalową nutę mazowieckiego folkloru.

Uczniowie SZKOŁY? Ci przygotowali występy związane z tradycją i folklorem Mazowsza. Jednym z punktów programu była inscenizacja legendy „Wierność psa z Ciechanowa”. Artyści z pasją sceniczną przedstawili

powieść o lojalności i oddaniu. Nie zabrakło również prezentacji muzycznej i recytatorskiej. Publiczność wysłuchała wzruszającej piosenki ludowej „Lipka”, następnie recytacji wierszy: „Mazowsze” Teofila Lenartowicza i „Wisła” Marii Konopnickiej. Najmłodsi zaśpiewali pastorałkę „Hej, pasterze!”, wprowadzając zgromadzonych w świąteczny nastrój, wcześniej publiczność usłyszała znane polskie kolędy „Lulajże, Jezuniu” i inne.

Festiwalowi towarzyszyła wystawa fotograficzna **Mazowsze dawniej i dziś**, a także **Mazowsze w walizkach**, też degustacja tradycyjnych potraw.

W organizacji wydarzenia udział wzięło: Koło Gospodyń Wiejskich w Gzach, Stowarzyszenie Rozwoju Wsi Gzy oraz Rada Rodziców Społecznej Szkoły w Gzach.

(zdjęcia dostarczone przez Bożenę Kubiak, odpowiedzialną za medialną stronę wydarzenia).

Relacja KaDe

Opowieść Doroty Karkowskiej o 42 latach w Bibliotece Pedagogicznej w Ciechanowie filii w Pułtusk

Nie planowałam zostać nauczycielką bibliotekarką. Naprawdę. Ani przez chwilę nie marzyłam o życiu wśród regałów, katalogów i klasyfikacji UKD. Widziałam siebie raczej w świecie analityki medycznej czy fizykoterapii, blisko ludzi i ich zdrowia. Ale jak to często bywa, życie postanowiło napisać własny scenariusz.

Był październik 1983 roku, kiedy po raz pierwszy przekroczyłam próg Biblioteki Pedagogicznej w Pułtusk. Trafiłam tam za sprawą Wydziału Oświaty, który szukał kogoś „na chwilę”. Zastępstwo za pracownicę, która nie wróciła z urlopu macierzyńskiego. Pomyslałam, czemu nie? Potrwa miesiąc, góra dwa. Zostałam... na 42 lata.

Pani Alina Wróblewska, ówczesna kierowniczka biblioteki, szybko zapytała, czy nie chciałabym zostać na dłużej. Tak zaczęła się moja przygoda, jeszcze nie do końca świadoma, ale już wciągająca i pełna wyzwań. Była wymagająca przełożona, ale też ciepłą opiekunką, która z klasą i charakterem wprowadzała mnie w tajniki bibliotekarstwa. To od niej uczyłam się podstaw zawodu, poznawałam specyfikę biblioteki pedagogicznej oraz zasady współpracy ze środowiskiem oświatowym. Pani Wróblewska paliła dużo (wtedy to jeszcze nikogo nie dziwiło), miała siwe włosy związane w koński ogon, zawsze elegancka, z pięknymi dużymi srebrnymi pierścienkami na palcach – zapamiętałam ją na zawsze właśnie tak.

Skoro już zostałam w bibliotece, to trzeba było się do tej roli porządnie przygotować, nie tylko praktyką, ale i teorią. Najpierw Studium Nauczycielskie - w końcu praca z uczniami to nie lada wyzwanie. Potem Studium Bibliotekarskie, bo książki już wtedy wciągały mnie bez reszty. A dalej? Już poszło: magisterka, podyplomówki... Wyszło na to, że zostałam nie tylko doświadczoną, ale i dobrze wyedukowaną, dyplomowaną nauczycielką bibliotekarką. Choć największy dyplom mam chyba za serce do tej pracy.

Nasza biblioteka mieściła się wówczas w Domu

Z wdzięcznością

Nauczyciela przy ulicy Staszica 35. Tam naprawdę tętniło życie: szkolenia, spotkania, wieczorki literackie, wystawki, pogadanki. Przez drzwi co chwila wchodził nauczyciele, studenci, uczniowie, często całe klasy. A ja, zawsze gotowa, z uśmiechem i dobrą radą.

Przez te wszystkie lata miałam szczęście pracować z wyjątkowymi ludźmi. Po odejściu pani Aliny kierownictwo objęła Izabela Kosiorek - moja najbliższa współpracowniczka. Przez 35 lat wspólnie dzieliliśmy radości, wyzwania i... kilogramy przenoszonych książek. Byliśmy jak duet w dobrze zgranej orkiestrze, czasem grałyśmy różne nuty, ale zawsze w tym samym tonie. To właśnie z nią przeszedłam najważniejsze zmiany: powiększenie filii o kolejne pomieszczenia, komputeryzację biblioteki oraz organizację ciekawych spotkań, które na długo pozostaną w pamięci naszej społeczności.

Na mojej zawodowej drodze spotkałam także wiele koleżanek, z którymi tworzyliśmy zgrany zespół. Z wielkim sentymentem wspominam *Bożenę Gadomską, Anię Zembruską* oraz emerytowaną nauczycielkę szkoły średniej - *śp. Marię Przybyłek*, która przez pewien czas pracowała z nami za czasów kierownictwa Izabeli Kosiorek. Przez ponad 20 lat tworzyłam biblioteczną codzienność z *Bożenką Mężyńską*, niezastąpioną towarzyszką pracy i herbacianych pogawędek. Nie sposób też nie wspomnieć *Renaty Lipińskiej-Stasiak*, która dołączyła

do naszego zespołu z *Joanną Sobocińską*, obecną, od niedawna, kierowniczką.

Ja również miałam okazję przeżywać czas, który wspominam jako wyjątkowy. To były lata intensywnej współpracy z Wyższą Szkołą Humanistyczną, a potem Akademią Humanistyczną im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusk. Przez drzwi biblioteki przewijały się wtedy tłumy studentów, spragnionych wiedzy, notatek i czasem... zwykłej rozmowy. Bez komputerowych baz danych i katalogów online potrafiłam odnaleźć informacje na każdy temat, pomagając pisać prace i przygotowywać prezentacje. Czułam się potrzebna jak nigdy wcześniej.

W międzyczasie świat się zmieniał. Komputeryzacja biblioteki, katalogi online, e-booki, kody kreskowe... Z żalem żegnałam katalog kartkowy i fiszki, ale wiedziałam, że trzeba iść z duchem czasu. Uczyłam się wszystkiego od nowa. I wiecie co? Polubiłam te nowinki. Nawet bardzo.

Potem przyszła pandemia, a z nią zupełnie nowa rzeczywistość. Pustka między regałami, cisza, zamknięte drzwi... Ale przecież biblioteka nigdy nie jest do końca zamknięta. Zaczęłam działać w sieci: nagrywałam bajki, wiersze i opowiadania z morałem, prowadziłam pogadanki o czytaniu - wszystko publikowałam na YouTube. Tworzyłam też materiały edukacyjne w Genially, wspierając nauczycieli w pracy zdalnej. Znow się czegoś nauczyłam - że nawet w izolacji można być blisko ludzi.

Współpracowałam przez te lata z wieloma wspaniałymi instytucjami: szkołami, przedszkolami, Domem Polonii, Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną, Specjalnym Ośrodkiem Szkolno-Wychowawczym im. Anny Karłowicz, a także z innymi bibliotekami. Prowadziłam różnorodne działania edukacyjne, w tym zajęcia biblioteczne dla uczniów, warsztaty pedagogiczne dla rodziców, szkoleniowe rady pedagogiczne w placówkach oświatowych, konkursy czytelnicze, uroczystości patriotyczne, warsztaty dla nauczycieli oraz spotkania literackie z udziałem emerytowanych nauczycieli. Te ostatnie współtworzyłam z niezwykle kreatywną i pełną pasji panią *Krystyną Pawłowską* - emerytowaną nauczycielką języka polskiego, która nigdy nie przestała być animatorką kultury i miłośniczką pięknego słowa. Zawsze był z nami również *śp. Grzegorz Śniadowski*, niezastąpiony aktor naszych wieczorów, który wносił w nie niepowtarzalny klimat i artystyczny blask, oraz niezwykle uroczyste kobiety: *Lidia Ziemiecka*, *Teresa Kopka*, *śp. Alicja Gorczyńska*, *Krystyna Miłoszewska*, *Barbara Ostrowska*, *śp. Janina Matusik*, *Hanna Janczak*, *Danuta Słojkowska*, *Teresa Sepelowska*. Piękne dekoracje do tych wydarzeń malował niezastąpiony *Kazimierz Szymanek*, którego prace dodawały spotkaniom wyjątkowego klimatu i artystycznej oprawy. Szczególną oprawę zapewniali także uczniowie szkół średnich: im. *Bolesława Prusa*, *Piotra Skargi* i wychowankowie SOSW im. Anny Karłowicz - ich śpiew, taniec i gra na gitarze wprowadzały atmosferę ciepła, wzruszenia i autentycznej radości, czyniąc każde spotkanie jeszcze bardziej niezapomnianym. Nasze wspólne działania łączyły pokolenia i budowały mosty między literaturą a codziennością.

Z wdzięcznością wspominam współpracę z dyrektorkami: *Lidią Ziemiecką*, *Tesą Piotrowską*, *EWą Bochenek*, *Barbarą Meredyk*, *Aldoną Iniańską*, *Joanną Kaczmarczyk*, *Tesą Sepelowską*, *Lidią Sadowską*, *Krystyną Estkowską*, *Dorotą Orłowską* - kobietami z pasją, otwartymi na działania biblioteki. Dzięki życzliwości i otwartości dyrektora Michała Kisiela możliwe było zrealizowanie wielu wartościowych inicjatyw - spotkań autorskich, akcji czytelniczych. Gościnne wnętrza Domu Polonii stały

się przestrzenią dialogu i integracji lokalnej społeczności, za co bardzo dziękuję. Przez lata towarzyszyły mi serdeczne i zaangażowane nauczycielki z placówek oświatowych, m.in.: *dr Izabela Lachowska*, *Barbara Perkowska*, *Małgorzata Karasiewicz*, *Agnieszka Ciuśniak*, *Grażyna Pienkosz*, *Mariola Męczyńska*, *Wiesława Śliwka*, *Mariola Żebrowska*, *śp. Joanna Banasiak*, *Monika Nieroda*, *Wioletta Szpiigel*, *Barbara Echalik-Linka*, *Danuta Echalik*, *Jolanta Piasecka-Żebrowska*.

Nie sposób wymienić wszystkich, za co z góry przepraszam. Z wdzięcznością myślę również o Koleżankach z naszych filii, zarówno tych, które dziś cieszą się spokojem zasłużonej emerytury, jak i tych, które nadal z energią i uśmiechem tworzą codzienność biblioteki. Dziękuję za te wszystkie spotkania, rozmowy, wymiany doświadczeń i uśmiechy, które towarzyszyły nam podczas niejednego zebrania.

Tyle serdeczności, że aż się biblioteczne fiszki wzruszyły. Ale zanim zamknę ten katalog wspomnień wróćmy na moment do tego, co w pracy było moją iskrą napędową. Uwielbiałam wymyślać nowe działania, niebanalne i radosne. Nie zabrakło też wydarzeń z wielką literą „W” - organizowałam akcje, pisałam projekty edukacyjne, które integrowały lokalną społeczność i przemycaly kulturę w przyjaznej formie. *Czytaj z nami*, *Noc Bibliotek*, *Narodowe Czytanie*, *Dzień Bezpiecznego Internetu* - to tylko kilka z nich.

Przez ponad dziesięć lat koordynowałam sieć współpracy i samokształcenia nauczycieli, prowadziłam szkolenia z „Technologii Informacyjno-Komunikacyjne” (TIK). Wspierałam młodych nauczycieli w awansie zawodowym i towarzyszyłam koleżankom w ich drodze do kolejnych stopni kariery, czasem jako mentorka, czasem jako cheerleaderka.

Mówiono o mnie, że mam głowę pełną pomysłów, serce do działania, a do tego aktorski zmysł i sceniczne zacięcie. Prasa lokalna zdarzało się, że o tym wspominała, więc coś musi być na rzeczy!

11 marca 2025 roku obchodziliśmy 80-lecie Biblioteki. Od kwietnia nasza filia mieści się w nowej, tymczasowej siedzibie. Dla mnie to czas szczególny, pożegnanie z Domem Nauczyciela, który przez blisko 42 lata był moim drugim domem. Największy sukces? Może to, że przez te wszystkie lata miałam w sobie ciekawość do ludzi, do świata, do książek. Wciąż chciałam wiedzieć więcej, rozumieć lepiej, odkrywać na nowo. I chyba właśnie dzięki temu nigdy nie przestałam się uczyć. A że przy okazji ktoś to zauważył, to miłe! Zebrało się trochę nagród dyrektora, a nawet Nagroda Marszałka Województwa Mazowieckiego. Czyli jednak da się być ciekawskim i docenionym!

Dziś, kiedy przechodzę na emeryturę, patrzę na te czterdzieści dwa lata z wdzięcznością. Zostawiam za sobą regały, które dobrze znam, półki pełne wspomnień, i ludzi, z którymi miałam okazję współpracować: różnorodnych, inspirujących, czasem zaskakujących, ale nigdy nudnych!

Czy będzie mi brakować biblioteki? Tak. Ale wiem też, że to właściwy moment. Zostawiam po sobie ślad - niewielki, niespektakularny, ale ciepły. I mam nadzieję, że ktoś kiedyś go odnajdzie między kartkami książki, w katalogu, w opowieści. Bo biblioteka to nie tylko budynek. To ludzie. To relacje. To pamięć.

Wybrane momenty pełne zaangażowania i radości będzie można zobaczyć na zdjęciach zamieszczonych poniżej, które na nowo przywołują wspomnienia i pokazują, jak pięknie tworzyła się nasza biblioteczna historia.

Z wdzięcznością - za każdy dzień.

Dorota Karkowska,
więcej zdjęć na pultuszcak.pl
i fb Tygodnika Pułtuskiego

WSPIERAJMY NASZYCH

Wyjątkowe miejsce maluchów

Od maja tego roku, na pułtuskim rynku działa sala zabaw dla dzieci. Wystarczy zajrzeć do środka i od razu wiadomo, że to wyjątkowe miejsce. Poprosiliśmy właścicielkę i główną animatorkę tego miejsca o krótki wywiad

Tygodnik Pułtuski (TP): Jak narodziła się idea stworzenia sali zabaw „ZuliLaj”? Czy był jakiś konkretny moment lub osobiste doświadczenie, które skłoniło Panią do założenia tego biznesu?

Olga Kijas ZuliLaj (ZL): Inspiracją i powodem stworzenia swojej sali zabaw jest moja córka Zuzia, która jak się niedawno okazało „jest w spektrum”. Wcześniej moje życie wyglądało całkowicie inaczej, a moment w którym stało się oczywiste, że Zuzia wymaga całej mojej uwagi, troski i odpowiedniej terapii zmienił wszystko. Wspólnie z mężem błyskawicznie doszliśmy do oczywistych rozstrzygnięć: musieliśmy zmienić naszą wcześniejszą codzienność tak, aby maksimum czasu i uwagi oddać córce. To ona stała się początkiem planu na założenie takiego biznesu, bo wiedziałam, że muszę zorganizować się tak, aby realizować się zawodowo i aby Zuzia mogła być ze mną blisko.

TP: Wiele sal zabaw oferuje oryginalną i intrygującą. Skąd pomysł na takie miano i jakie jest jego znaczenie dla Pani?

ZL: Wiedziałam od samego początku tworząc to miejsce, że musi zawierać imię mojego dziecka, bo dzięki niej to miejsce powstało. To takie nasze hasło na „dziecięcy raj” wymawiany dziecięcymi głosem. Intencja i zamysł jest jasny: to miejsce, gdzie dzieci będą czuły się swobodnie, bezpiecznie i będą miały takie miejsce dla siebie, gdzie mogą bawić się z poczuciem pełnego zaufania, otwartości, swobodnej kreatywności - tak jak w domu, pod okiem rodziców.

TP: Wiele sal zabaw oferuje podobne atrakcje. Jaka jest misja „ZuliLaj” i co według Pani wyróżnia tę przestrzeń na tle konkurencji, sprawiając, że dzieci i rodzice tak chętnie do Was wracają?

ZL: Mój „dziecięcy raj” z założenia miał być wyjątkowy i wiem, że to się udało. Wiedziałam, że w otoczeniu które tworzyłam muszę dać poczucie komfortu i bezpieczeństwa, zarówno dzieciom jak i rodzicom. Ważne są najdrobniejsze szczegóły - na przykład sprowadzenie całej zabawy do „parteru”, siedzenie

na dywanie, bo to jest przestrzeń zabawy maluchów. Tak jak w domu, czyli mama, tata, opiekunowie siadając na dywanie wchodzą do świata dzieci, bo takim są wszystkie zabawki, detale które mogą się wydawać dekoracjami, a które są przestrzenią zabawy, działają na wyobraźnię, są nisko w zasięgu wzroku, dotyku, działają na wszystkie zmysły.

Przykłady ulubionych przez dzieci zabawek mogą mnożyć, choćby huśtawki, które zazwyczaj możemy spotkać jedynie na otwartych placach zabaw, a w ZuliLaj huśtawek mamy kilka. Co warto podkreślić, całe wyposażenie ZuliLaj, począwszy od najmniejszych zabawek sensorycznych, skończywszy na rozbudowanych urządzeniach, jak choćby duża zjeżdżalnia rolkowa, posiada wymagane certyfikaty. Większość wyposażenia ZuliLaj zdecydowanie wykracza ponad proste określenie „zabawka”: mamy maglownicę, mamy szarfę na której dzieci bardzo często się bawią relaksując się i wyciszając. Mamy mnóstwo zestawów tematycznych, gdzie maluchy mogą wcielać się w różne role: na przykład prowadzić sklep czy naprawiać samochód w warsztacie. Sala wyposażona jest w trzy „jaskinie” noszące nazwy: słuch, dotyk i wzrok, w których dzieci rozwijają wyobraźnię, stymulują wszystkie zmysły.

Sensoryka to obszar na który kładę ogromny nacisk - odbieramy otaczający świat zmysłami, a dzieci funkcje swoich zmysłów rozwijają i doskonałą właśnie teraz, to buduje ich „czucie świata” na przyszłość w dorosłości. Dzieci w mojej sali zabaw zachęcam do zdejmowania

skarpetek, żeby poczuły już od wejścia do świata ZuliLaj strukturę wełnianej w stu procentach wykładziny. Dziecko odbiera świat dotykem, wzrokiem uświadomionym na kolory, słuchem który dzięki relaksującej muzyce wycisza zgiełk miejskiej przestrzeni i uruchamia kreatywność. Zaspakajamy też węch i smak pysznymi i zdrowymi przekąskami - ale o tym zapewne opowiem za chwilę.

TP: Biznes skierowany dla dzieci to ogromna odpowiedzialność. Jakie są największe wyzwania w codziennym zarządzaniu salą zabaw, a co sprawia Pani największą satysfakcję w tej pracy?

ZL: Tak - ZuliLaj to ogromna odpowiedzialność, a upraszczając odpowiedź na to pytanie powiem, że główne wyzwania to bezpieczeństwo i rozwój dzieci. Oczywiście przy tym jest to, że organizacja zabaw i zajęć różni się w zależności od wieku. Mówiąc „maluchy” mam na myśli dzieci w różnym wieku, bo w ZuliLaj tak samo świetnie czują się i odnajdują dwu- trzylatki jak ośmiolatki, kluczowa jest otwartość na potrzeby i oczekiwania moich podopiecznych. Praca z maluchami to idealny przykład na stwierdzenie, że to improwizacja - jednak doskonale przygotowana, przemyślana, twórcza i odpowiedzialna. Największą satysfakcją jest uśmiech dzieci, to że przychodzą do mnie i nazywają mnie swoją ciocią, że za każdym razem witając i żegnając w drzwiach moich małych gości czuję, z jaką ogromną radością i ufnością się do mnie przytulają. Jest taki aforyzm, że uśmiech dziecka to język, który wszyscy rozumieją bez tłumaczenia.

Jestem taką dobrą ciocią Olgą, która zawsze jest dla każdego dziecka, tak po prostu.

Na pytanie o satysfakcję z pracy z dziećmi można zacytować słowa Janusza Korczaka: „kiedy się śmieje dziecko, śmieje się cały świat”. Czy może być większa satysfakcja i radość z pracy?

TP: „ZuliLaj” organizuje specjalne wydarzenia, warsztaty lub cykliczne zajęcia, które wychodzą ponad standardową opiekę nad powierzonymi maluchami?

ZL: Tak, prowadzę warsztaty, staram się jak najczęściej organizować takie zajęcia, gdzie dzieciaki mogą się mocno ubrudzić, a ja brudzę się razem z nimi. Na przykład rozsypujemy kolorowy ryż, makaron, bawimy się w wodzie, z maki wyrabiamy ciasto, rozbijamy jajka - niezmiennie stymulujemy i wzmacniamy sensorykę małych twórców. Ostatnio zrobiliśmy w ZuliLaj kilka różnych imprez tematycznych: były to andrzejki, wcześniej halloween, mikolajki. Za kilkanaście dni, chyba pierwszy raz w Pułtusk organizuję sylwestra dla dzieciaków. Kocham dzieci, uwielbiam z nimi spędzać czas, lubię się z nimi bawić i chcę zorganizować dla dzieci noc sylwestrową gdzie będą podmiotem, to będzie ich wyjątkowa noc, magiczny, pełen radości i wzruszeń czas. A na przyszły rok mam już prawie cały kalendarz zaplanowany - różnych imprez będzie bez liku, będzie się działo - i to nie tylko we wnętrzach ZuliLaj, bo wyjdziemy z maluchami na zewnątrz i tam będziemy szaleć i poznawać świat.

TP: W jaki sposób dba Pani o to, by „ZuliLaj” było miejscem przyjaznym nie tylko dla dzieci, ale i dla dorosłych?

ZL: Ja nie jestem taką osobą, która usadzi rodzica przy stoliku i schowa się na swoim zapleczu. Uwielbiam wychodzić do ludzi, potrzebuję kontaktu. Bardzo lubię rozmawiać z rodzicami, widzę jak otwierają się przede mną, zresztą to się dzieje z pełną wzajemnością, bo sama to robię, za każdym razem opowiadam o własnych doświadczeniach, o sytuacjach jakie mnie spotkały z moim dzieckiem. Wspólnie rozmawiamy o stojących przed rodzicami wyzwaniach i znajdujemy wspólnie świetne recepty na wsparcie naszych dzieci. Nie zawsze na takiej giełdzie

porad znajdujemy trafne recepty, wtedy wspieramy się konsultacjami u specjalistów, przekazujemy namiary na tych terapeutów, którzy prowadzą - bardzo efektywnie - moją Zuzię. Widzę, czuję i wiem, że często rodzice, których goszczę w ZuliLaj, noszą w sercach i myślach mnóstwo trosk, obaw, niepewności - i to jest cudowne móc dać im takie poczucie, że choć mnie nie znają, mogą się po prostu wygadać.

Tworząc ZuliLaj zakładałam, że rodzice, dziadkowie czy opiekunowie też potrzebują się „zresetować”, zrelaksować, odetchnąć i naładować akumulatory. Maluchy zajmują się zabawą i własnymi kreacjami, a dorośli odpoczywają, czytają książki i „czilują” z relaksacyjną muzyką w tle. Okazuje się, że w sali zabaw, pełnej dzieci, można usiąść i spokojnie wziąć do ręki książkę, skupić się i odpłynąć... to możliwe. Dzieci, zaopiekowane i zajęte czują się bezpiecznie, dzięki temu że mamy na oku swoje dziecko a przy tym rodzice czy opiekunowie mogą wypić naprawdę dobrą kawę i skosztować różnych przekąsek, bo w ZuliLaj mam też taką małą kawiarenkę. Maluchy mogą się posilić i coś przekąślić, wybór smakołyków jest duży. Nieskromnie zaznaczę, że - jak twierdzi wielu moich małych i dużych gości, serwuję najlepsze gofry w całym Pułtusk i okolicy, jak usłyszałam z dumą: „takich gofrów nie ma nad morzem”.

TP: Patrząc w przyszłość, czy ma Pani już jakieś pomysły lub konkretne plany nowych atrakcji, usług w ofercie ZuliLaj?

ZL: Jak wspomniałam wcześniej, najbliższa impreza to Sylwester z ZuliLaj. Zaczynamy w sylwestrowy wieczór o godzinie 18:00, kończymy w Nowy Rok o 10:00. Postanowiłam dać maluchom ten wyjątkowy czas tak, aby okazał się dla nich cudowny, zabawowy, wyjątkowy, taki, żeby długo tego sylwestra wspominały. A dorosłym daję alternatywę - niech dzieciaki poczują magię sylwestrowej nocy, a rodzice nie muszą już zastanawiać się, idąc na bal czy domówkę, którym dziadkom

powierzyć swoje pociechy na tę noc. Jakie sylwestrowe atrakcje? Będzie dyskoteka, mnóstwo przemyślanych gier i zabaw, będzie tor przeszkód, wybory królowej i króla balu. Zaplanowałam kino z popcornem i wspólnie wybierzemy rodzinne filmy adresowane do dzieci. Oczywiście przyjdzie czas na odpoczynek i sen - ale z pewnością łatwiej się zasypia po bitwie na poduszki. Będą nocne opowieści, wszyscy sobie usiadziemy w kółku i będziemy trzymać latarkę, która stanie się też przechodnim mikrofonem i będziemy opowiadać ciekawe historie.

Przez cały czas sylwestrowej zabawy do dyspozycji będzie strefa przekąsek dla dzieciaków, wszystko w wersjach dostosowanych do małych dłoni: mini burgery, mini gofry, mini tosty, więc moi mali goście będą zdrowo jedli i pili, aby mieć humor i energię do zabawy. Zaczniemy od kolacji - a Nowy Rok, po obudzeniu, powitamy śniadaniem.

Wybierając się na sylwestra do ZuliLaj, maluchy przyniosą swój ulubiony kocyk, ulubioną poduszkę, karimatę, mogą wziąć ze sobą ukochaną maskotkę, a do tego proponuję, żeby przyprowadzili rodzeństwo - im będzie nas więcej, tym zabawa będzie lepsza i piękniejsza, pojawi się wiele nowych znajomości i przyjaźni.

A o kolejnych planach i pomysłach na Nowy Rok Rodzice najszybciej mogą się dowiedzieć na profilu ZuliLaj na Facebooku. Zapraszam.

Bardzo dziękujemy Pani Olcie za rozmowę w cudownym miejscu, gdzie dzieci z pewnością czują się bezpieczne, najważniejsze, wyjątkowe, zaopiekowane i gdzie rozwija się ich ciekawość, budują zdolności społeczne i gdzie poznają świat wszystkimi zmysłami. A na nadchodzący koniec roku dla wielu naszych Czytelników dobra odpowiedź: idziecie na sylwestrową zabawę i zastanawiacie się, którym dziadkom powierzyć na noc swoje pociechy. Najwyraźniej pojawiła się świetna alternatywa i dzieci tę noc także mogą spędzić wyjątkowo.

ZCZ

